

ISSN 1407-9321

ZINĀS

Latgalei — kopīgs reģionāls projekts

Latgales reģiona attīstības aģentūras (LRAA) rajonu koordinators sanāsmē tika nolemts izstrādāt kopēju Latgales reģiona projektu Eiropas Reģionālās attīstības fondam (ERAF) par publisko interneta pieejas punktu izveidošanu un attīstību. Projektu konkursu Latvijā plānots izsludināt martā, bet jau tagad uzsākts sagatavošanās darbs — pašvaldību aptauja par iespējamām publisko interneta pieejas punktu vietām un arī nepieciešamo atbalstu.

Īpaši svarīgi ir veidot kopējus reģiona projektus, lai rajoni nekonkurētu savā starpā, bet būtu ieguvēji no kopējas sadarbības. Labs piemērs tam ir tikko (21. februārī) pabeigtais projekts *Europe Direct* — Eiropas informācijas tīkla projekta izstrādāšana, kur vadošo lomu uzņēmās Rēzeknes rajona padome, bet iesaistījās gan Preiļu rajona padome, gan rajona galvenā bibliotēka, kas ir Preiļu novada domes pakļautībā.

Preiļos renovēs bibliotēkas, jauniešu centra telpas un veiks Preiļu 1. pamatskolas piebūves celtniecību

Preiļu novada domes būvdarbu iepirkumu komisija ir pieņēmusi lēmumu slēgt līgumu par Preiļu rajona galvenās bibliotēkas telpu renovāciju un Preiļu novada jauniešu centra telpu renovāciju ar SIA «Latspas». Būvdarbu līguma summa — Ls 380 344,92 bez PVN. Būvdarbus plānots pabeigt līdz šī gada 1. septembrim.

Savukārt konkursā par Preiļu 1. pamatskolas piebūves celtniecības darbu veikšanu ir uzvarējusi SIA «Gādība». Preiļu novada būvdarbu iepirkumu komisija 16. februārī pieņēma lēmumu par līguma slēgšanu ar minēto uzņēmumu. Celtniecības darbiem paredzēti līdzekļi Ls 448 844,35 apmērā (bez PVN). Darbus jāpabeidz līdz 1. septembrim.

Paziņojumi par lēmumu pieņemšanu ir nosūtīti Iepirkumu uzraudzības birojam un visiem pretendentiem. Iepirkumu uzraudzības birojs trīs dienu laikā publicēs informāciju internetā, bet pēc septiņām dienām pēc paziņojuma publicēšanas varēs slēgt līgumus par darbu izpildi.

Bezdarbniekus apmācīs datoru un interneta lietošanā

16. februārī Rīgā notika Eiropas Savienības EQUAL (vienlīdzīgs — latv.) programmas projekta «Apmācības datoru un interneta lietošanā Latvijas bezdarbniekiem» darba grupas sanāksme. Kā jau tika ziņots iepriekš, tad šo projektu 2004. gada augustā izstrādāja LITTA — Latvijas Informācijas tehnoloģiju un telekomunikāciju asociācija un kā partneris ir arī Preiļu rajona padome. Vēl projektā iesaistījušās Ventspils un Valmieras pilsētu domes, Krāslavas rajona padome, kā arī SIA «Baltijas Datoru akadēmija» un a/s «Datorzinību centrs». Projekts paredzēts līdz 2006. gada beigām.

Darba grupas dalībnieki apsprieda projekta 1. posma uzdevumus, kas saistīti ar starptautisko partneru piesaistīšanu no Lielbritānijas un Nīderlandes. Tika pārrunātas darba tirgus izpētes iespējas konkrētajos Latvijas reģionos, kas balstīsies gan uz statistikas datiem, gan arī darba devēju, darbaņēmēju un bezdarbnieku aptaujām. Paredzēts izveidot rajona datorizācijas līmeņa un interneta pieejas punktu digitālo karti, kuru pēc tam varēs izmantot arī citām aktivitātēm.

2. posmā — no šī gada augusta paredzēta informācijas tehnoloģiju (IT) skolotāju un konkrētu apmācību vietu izvēle, bet oktobrī plānota IT kursu uzsākšana. Projekta darba grupa mēģinās rast iespēju bez maksas apmācīt ne tikai bezdarbniekus, bet arī strādājošos un pie tam maksimāli tuvu viņu dzīvesvietai.

Preiļu rajona padomei nav nepieciešams līdzfinansējums projektā, bet pie projekta aktivitāšu realizēšanas strādā Attīstības plānošanas nodaļas vadītāja Elita Jermolajeva un projektu vadītājs Uldis Eglītis. Ir arī laba sadarbība ar Nodarbinātības Valsts aģentūras Preiļu filiāles vadītāju Tāivaldi Saulīti.

Sniega figūru svētki Līvānos gūst necerētu atsaucību

● Darba grupa (no labās) idejas autore Ilze Griezāne, Solvita Cīrule, Anna Bogdāne ar dalībniekiem un lieliem pasākumu atbalstītājiem Sandru Viguli un Guntaru Vaivodu. Centrā palīgstrādnieks Juris Upenieks — sniega geometrisku formu galvenais veidotājs.

Aizvadītajā sestdienā Latgales mākslas un amatniecības centrs Līvānos visas dienas garā pulcināja ģimenes ar bērniem, māksliniekus, skolēnus, pensionārus. Daugavas krastā tapa pirmais skulptūru dārzs Līvānos. Visas skulptūras bija gatavas no sniega.

Sniega figūru svētki Līvānos notiek pirmo reizi, taču redzot, cik lielu atsaucību tie izpelnījās, šis pasākums varētu kļūt par tradīciju, spriež svētku organizatore, Latgales mākslas un amatniecības centra vadītāja Ilze Griezāne, kura kopā ar savu saliedēto kolektīvu veica virki priekšdarbu, lai svētki izdotos.

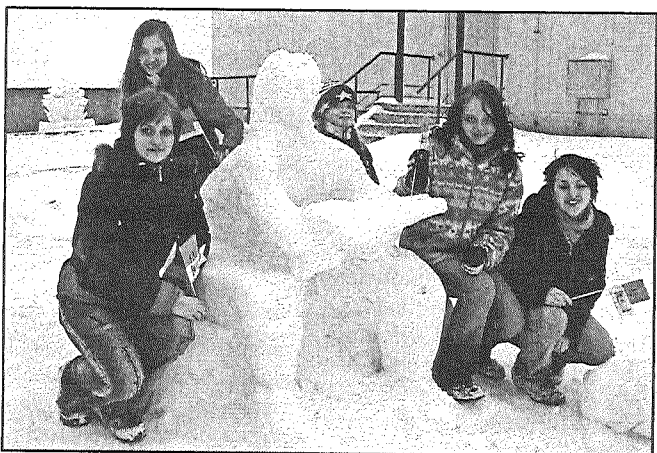
Paļauties tikai uz Mātes Dabas untumiem nešķīta sevišķi droši, tādēļ divu nedēļu laikā tapa 18 sapsēti sniega kluči. Tas tika darīts, izmantojot sniega lāpstu, mazliet palaistot ar ūdeni. I. Griezāne priecājas par savu darbinieku izdomu un darbaprieku, bez kura nekas nebūtu sanācis. Taču vislielākais gandarījums, ka līvānieši novērtēja šo ideju un sestdien pulcējās jo kuplā skaitā. Aktīvākie darbu sāka jau ap plkst. 10.00 no rīta, taču arī dienas gaitā, līdz pat vakaram brauca ģimenes ar bērniem — gan strādāt, gan skatīties. Ar cirvišiem, kaltiem, špakteļa lāpstīnām un ūdeni tika veidotas visdaž-

dākās sniega figūras. Kamēr pieaugušie citīgi strādāja, bērni laidās ar ragaviņām no stāvā Daugavas krasta. Centra telpās visus gaidīja karsta tēja, sula un iespēja izžāvēt slapjos cimdus, kā arī aplūkot izstādes. Savukārt turpat arī kurējās grīli, uz kuru gailošanām ogleņiem ikviens varēja izcept līdzpaņemtās desīņas.

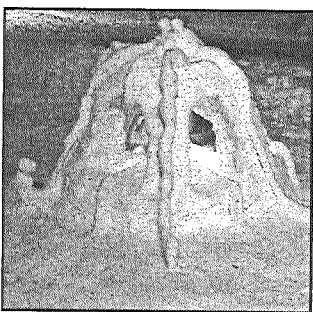
Sniega figūras veidoja gan profesionāli mākslinieki, gan bērni un pieaugušie. Skulptūru veidošanas procesā daudziem lieti noderēja Jaunsilavas pamatskolas un Līvānu 1. vidusskolas vizuālās mākslas skolotāju padomi. Jaunsilavas pamatskolas vizuālās mākslas skolotāja Līga Sliča ar savu komandu izveidoja pat trīs figūras, no kurām par visefektīvāko tika atzīts Lukturis, kas īpaši iespaidīgi izskatās naktī, izgaismots ar sveču liesmām.

Savukārt Ilze Vucēna izveidoja milzīgu zieda zīmējumu uz Daugavas ledus, Elga Vucēna — brīnišķīgu rozi, par kuru jūsmoja daudzi skatītāji. Eleonora Pastare ar bērniem strādāja pie ledus krēslu izveides, kuros apsēties un vērot Daugavu. Krēsliem izveidotas īpaši krāšņas ledus atzveltņi — tādos nebūtu grēks sēdināt pat pašu Ledus karalieni.

Olga Ļvova no sniega radīja ābolu ar nosaukumu «Guļu līdz pavasarim», savukārt Sandra Vigule — sniega sarkofāgu faraonam. Svetlana un

● Jauniešu komanda pie savas skulptūras «Lasītājs».

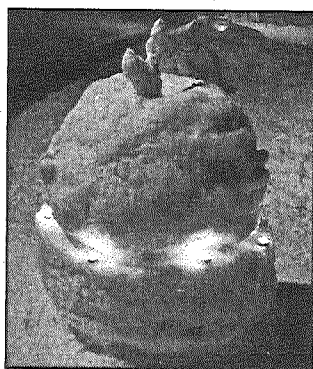

● Jaunsilaviete Līga Sliča ar savu komandu izveidoja «Lukturi».

Mihails Kuļgajevs uzbūvēja ledus piramīdu, Jūlija Kuļgajeva — sniegā veidotu bērnu ar karodziņu, Maksims Kuļgajevs — obelisku.

Idejas māksliniekiem lielākoties radās spontāni, izlozējot skulptūras atrašanās vietu.

Lielu interesi par pasākumu izrādīja iedzīvotāji. Piemēram, Līvānu novada juriste Renāte Šmukste kopā ar ģi-

● Olgas Ļvovas veidotais ābols, kura nosaukums ir «Guļu līdz pavasarim».

meni izveidoja iespaidīgu sniega gliemezi. Strādāja arī pusaudži komandās bez vecāku līdzdalības. Triju vidusskolas vecuma meiteņu grupa Daces Eniņas vadībā izveidoja sniega figūru Lasītājs. Tas skatītājus pamatīgi pārsteidza, jo izdevās ļoti reāls.

G.Kraukle

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Puse valsts iedzīvotāju domā, ka demokrātija Latvijā nedarbojas pietiekami labi

Vairāk nekā puse jeb 51% Latvijas iedzīvotāju uzskata, ka demokrātija Latvijā nedarbojas pietiekami labi, liecina Eiropas Komisijas sagatavotais «Eurobarometer» nacionālais ziņojums par Latviju. 45% valsts iedzīvotāju uzskata, ka demokrātija Latvijā darbojas, bet 4% iedzīvotāju nav sava viedokļa šajā jautājumā.

Citās Eiropas Savienības (ES) valstīs uzticēšanās savas valsts demokrātijas līmenim ir augstāka. Vidējie rādītāji 25 ES dalībvalstīs liecina, ka demokrātiju savā valstī pozitīvi vērtē 57%, bet negatīvi — 40% iedzīvotāju. Sava viedokļa Eiropā nav vidēji 2% aptaujāto. Latvijas iedzīvotāji atzinīgāk nekā pašu valsti vērtē demokrātijas līmeni ES. 48% Latvijā aptaujāto uzskata, ka demokrātija ES darbojas labi, bet negatīvi demokrātiju ES vērtē tikai 25% Latvijā aptaujāto. Ievērojama daļa jeb 27% Latvijas iedzīvotāju nav sava viedokļa šajā jautājumā. Tas liecina, ka cilvēkiem trūkst konkrēta priekšstata par to, kā funkcionē ES institūcijas, norāda ziņojuma autori.

Latvijas iedzīvotāji neuzticas partijām un valsts institūcijām, uzticas — medijiem

Latvijas iedzīvotāji salīdzinoši maz uzticas politiskajām partijām un nacionālajām institūcijām, savukārt masu medijiem pauž ievērojamu uzticību, liecina Eiropas Komisijas sagatavotais «Eurobarometer» nacionālais ziņojums par Latviju. Latvijā politiskajām partijām uzticas tikai 6% cilvēku. Tik zems rādītājs liecina, ka valstī vēl tikai top pilsoniska sabiedrība, uzskata ziņojuma autori, norādot, ka patlaban Latvijā politiskās partijas vairāk tiek saistītas nevis ar sabiedrības interešu īstenošanu, bet gan tiek uztvertas kā ekonomisko grupējumu politiskās varas ierocis. Eiropas Savienības (ES) valstīs politiskajām partijām uzticas trīs reizes vairāk — vidēji 17% iedzīvotāju. Arī kaimiņvalstīs Lietuvā un Igaunijā politiskajām partijām uzticas vairāk cilvēku: Lietuvā — 17%, bet Igaunijā — 16% aptaujāto. Mūsu valsts iedzīvotāji mazāk nekā citu ES dalībvalstu iedzīvotāji uzticas savas valsts parlamentam un valdībai. Latvijā parlamentam uzticas 21%, bet Eiropā vidēji 38%, savukārt nacionālai valdībai Eiropā uzticas vidēji 34%, bet Latvijā — 26%. Latvijas iedzīvotāji daudz mazāk nekā iedzīvotāji citās ES valstīs uzticas policijai un tiesu sistēmai. Ziņojuma autori negatīvo viedokli skaidro ar sabiedrībā valdošajiem priekšstatiem, ka šīs institūcijas Latvijā ir korumpētas. Aptaujas dati liecina, ka Latvijā pakāpeniski sarūk atbalsts baznīcai un reliģiskām organizācijām. Tas izskaidrojams ar Latvijas iekšpolitiskajām tradīcijām neraksturīgo atsevišķu konfesiju iesaistīšanos politiskajos procesos. Tikmēr Latvijā un arī pārējās Baltijas valstīs iedzīvotāji pauž ievērojamu uzticību masu medijiem un televīzijai. Eiropā televīzijai uzticas vidēji puse ES valstu iedzīvotāju, savukārt Latvijā televīzijai uzticas 69%. Igaunijā tikpat, bet Lietuvā — 63%. Arī uzticēšanās preseī Latvijā ir virs vidējā ES rādītāja. Šis ir pirmais «Eurobarometer» pētījums, kas veikts pēc desmit jauno dalībvalstu pievienošanās ES.

Priekšvēlēšanu agitācijas likumu cer pieņemt līdz 9. Saeimas vēlēšanām

Priekšvēlēšanu agitācijas likumprojekts, kurš Saeimā iestrēdzis kopš 2003. gada decembra, varētu tikt pieņemts līdz 9. Saeimas vēlēšanām, aģentūrai LETA prognozēja Saeimas Valsts Pārvaldes un pašvaldību lietu komisijas priekšsēdētājs Stānislavs Šķesters. Par likumprojekta izstrādi atbildīgās komisijas priekšsēdētājs uzsvēra, ka likums netiks skatīts līdz 12. martā paredzētajam pašvaldību vēlēšanām. Darbs pie jaunā likuma tiks atsāks pēc vēlēšanām, lai likums varētu stāties spēkā uz 9. Saeimas priekšvēlēšanu laiku. Priekšvēlēšanu periods sākas 270 dienas pirms vēlēšanām.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Priekš, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo

redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

INFORMĀCIJA

Ministru prezidents Aigars Kalvītis «Novadu dienās» Preiļos ātru uzplaukumu nesolīja

18. februārī Preiļos rīkotajās «Novadu dienās» bez citiem mūsu rajona un citu Latvijas reģionu novadu vadītājiem, pašvaldību pārstāvjiem, deputātiem, kā arī iestāžu vadītājiem piedalījās arī Ministru prezidents Aigars Kalvītis (attēlā) un Latvijas Pašvaldību savienības priekšsēdētājs Andris Jaunsleinis.

Kad izkustēsies administratīvi teritoriālās reformas vezums?

Preiļu kultūras nama zālē sapulcējušies novadu un pagastu vadītāji gaidīja no premjera atbildi uz šo jautājumu, jo reforma visiem liekas kā iestādīs vezums un kopš 1997. gada tā isti arī nav izkustējusies no vietas. Pašlaik valstī ir tikai 28 novadi (Preiļu rajons ar četriem izveidotiem novadiem ir lideris) un nav skaidrs, cik ilgā laikā un kā reforma tiks pabeigta.

Premjers atzina, ka īsā laikā veikt reformu nav iespējams. — Pēdējais brīdis, kad kaut ko varēja darīt lietas labā, bija pagājušā gada sākums. Tieši tad parlamentā vajadzēja pieņemt speciālu likumu. Diemžēl šāds likums netika pieņemts. Līdz ar to ir skaidrs, ka 8. Saeimas laikā nekādas kardinālas izmaiņas saistībā ar administratīvi teritoriālo reformu nav iespējamas. Laiks ir pagājis neproduktīvā darbībā, — atzina premjers. Viņš izteica pārliecību, ka reforma valstī ir vajadzīga, bet tā būs atkarīga no 9. Saeimas vēlēšanu rezultātiem. Kā izšķirošais tika nosaukts 2007. gads, līdz kuram jāsakārto visa nepieciešamā normatīvā bāze un administratīvais sadalījums jāsakārto tā, lai nākamās vietējo pašvaldību vēlēšanas pēc četriem gadiem jau notiktu pēc jaunā teritoriālā sadalījuma.

Reformu bremzēja naudas trūkums

Kā vienu no galvenajiem ierādītājiem reformas neveiksmju cēloņiem premjers atzina naudas trūkumu. Šim viedoklim piekrita arī izveidoto novadu vadītāji. Ja valsts grib realizēt reformu, tajā ir jāiegulda līdzekļi, kas pagastus motivētu apvienoties, kā arī jābūt pēctecībai. Ne iepriekš,

ne tagad valsts budžetā nopietni līdzekļi šim nolūkam nav paredzēti. Kalviša kungs izteica iespēju, ka lielāka «veicināšanas nauda» novadu veidošanai tiks paredzēta ap jau minēto 2007. gadu.

Premjers neatbalsta divu līmeņu pašvaldības

Sarunā tika skats jautājums arī par rajonu padomju reorganizāciju citā pārvaldes formā. Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrija un Latvijas Pašvaldību savienība uzskata, ka pēc martā gaidāmajām pašvaldību vēlēšanām jāuzsāk diskusija. Nepieciešamas otrā līmeņa pašvaldības — vēlētas vai ieceltas pārvaldes, lai palīdzētu risināt problēmas, kas valdībai ir par sīkām, bet mazajām pašvaldībām — par smagām.

Premjers šajā sakarā bija kategorisks — otrā līmeņa pašvaldības Latvijā nav nepieciešamas. Valsts attīstība jānodrošina no centra, jānostiprina pašvaldību ministrija un jāpalielina tās kapacitāte. Tomēr šķiet, ka risinājums nebūs tik vienošmīgs. To apliecināja arī diskusija, kurā pašvaldību vadītāji izteica premjeram pretēju viedokli par otrā līmeņa pašvaldību nepieciešamību.

Kalvītis atzīst klūdas struktūrfondu līdzekļu apguvē

Uz tikšanās ar premjeru ieradušies uzņēmēji runāja par Eiropas struktūrfondu līdzekļu apgušanas problēmām Latgalē, kategoriski noraidot domu, ka reģiona ieviestie projekti bijuši slikti izstrādāti, tāpēc nav atbalstīti. Valdībai ir nopietni jāanalizē situācija un jāpadomā par to, kā Eiropas finansējumu izmantot vienmērīgi visā valstī. Pirmā kļūda radās jau tad,

«Vēlēšanu kampaņa ir māksla
solīt to, kas vēlāk
nebūs jāpilda.»
Karlo Franči

kad tika izstrādāts nacionālais attīstības plāns, atzina Aigars Kalvītis. Eiropas Savienības struktūrfondu līdzekļi ir domāti reģionu izlīdzināšanai. Latvija tiek uztverta kā vienots reģions, neņemot vērā, ka Latgale ir daudz smagākā situācijā nekā, piemēram, Kurzeme un Zemgale, atzina premjers. Otrā kļūda — nacionālajā līmenī Latgalei netika izmantoti no citiem reģioniem atšķirīgi kritēriji. Nauda nogulās tur, kur tā jau bija.

Kalvītis atzina, ka valdībā mēģinās rast citus kritērijus finansējuma vienmērīgai sadalei, jo nav pareizs princips, kurš pirmais brauc, tas pirmais maļ. Šim viedoklim piekrita arī Latvijas Pašvaldību savienības priekšsēdētājs Andris Jaunsleinis, — ja Latgale tiktu uzskatīta kā atsevišķs reģions, tai pienāktos īpaša atbalsta un izlīdzināšanas programma.

Kādu ceļu izvēlēties attīstībā

Sarunā tika skats arī jautājums par Valsts investīciju programmas (VIP) līdzekļu izmantošanu un sliktu ceļu stāvokli valstī. Ceļu remontu un būvniecību uzkrāt pašvaldību pleciem nav reāli, par to pagastu un novadu vadītāji sen pārliecinājušies. Ceļu uzturēšana ir valsts kopīgais uzdevums, iespējams, ka valsts pasaules finansu struktūrās ņems lielu aizdevumu, taču VIP un Eiropas struktūrfondu līdzekļi ceļu būvei netiks ieguldīti, skaidroja Aigars Kalvītis. Šī nauda jāizmanto citiem mērķiem. Pašlaik tiek analizēts, kā attīstījušās citas Eiropas Savienības dalībvalstis. Līdzšinējā pieredze rāda, ka daudz labākā situācijā ir Īrija, kas naudu ieguldīja nevis infrastruktūrā, bet cilvēkresursos, izglītībā un ekonomikā. Tur attīstība notiek daudz dinamiskāk nekā, piemēram, Grieķijā, kas Eiropas līdzekļus tērēja komforta nodrošināšanai.

Arī skolotāji grib turpmāku algu paaugstinājumu

Premjeram nācās uzklausīt arī izglītības iestāžu vadītāju jautājumus. Pēc deviņdesmitajos gados notikušajiem pedagogu protestiem tika izstrādāts skolotāju algu paaugstināšanas grafiks, kas no valdības puses arī tika izpildīts.

Pagājušajā gadā savas tiesības uz cilvēcīgām algām pieteica mediķi. Viņu viedoklis tika respektēts. Taču nu situācija ir tāda, ka skolotāja vidējā alga, kas tagad ir aptuveni 160 lati par likmi, būs mazāka nekā vidējā medicīnas māsu alga. Pedagogi ar to nav mierā un vēlas zināt, kāds būs turpmākais izglītības darbinieku algu palielinājums.

No izglītības un zirņi ministrijas nekādi kompromisi plāni šajā sakarā vēl nav saņemti, paskaidroja premjers. Bet tiem ir jābūt, viņš pieminēja, jo pretējā gadījumā skolotāji atkal var sākt streikot.

Runājot par izglītības jautājumiem valstī, Kalvītis atzina, ka viņu neapmierina situācija augstskolās. 49% augstskolu beidzēju pēc diploma saņemšanas pārkvalificējās, jo nevar atrast darbu profesijā, toties daudzās citās specialitātēs jaunu darbinieku ar augstskolas izglītību jau sāk katastrofāli pietrūkt. Mēs esam iebraukuši kārtējā grāvī, bilda premjers, jo «ražojam» psihologus, filologus, visdažādākā kaluma juristus, tālāk, bet inženier-speciālistu pārstāvju drīzumā vajadzēs aicināt darbā no Krievijas vai Baltkrievijas.

□□□

Redakcijas piebilde. Ministru prezidenta Aigara Kalviša vizītes programmā rajonā bija iekļauts gan Preiļu Valsts ģimnāzijas, gan akciju sabiedrības «Preiļu siers» apmeklējums, gan tālāks brauciens uz Līvāniem, kur daudz ko no iecerētā premjers nepaspēja, atstājot Latvijas Pašvaldību savienības priekšsēdētāja Andra Jaunsleina ziņā gan bērnu un jauniešu centra jauno telpu atklāšanu, gan priedes rekonstrukciju Rīgas ielas apgaismojumu. Iespējams, ka Ministru prezidentam, steigā izbraucot cauri Preiļiem un Līvāniem, tā arī palika nepamanīts, cik ļoti viņu bija gaidījuši pilsētu saimnieki, — šķūrējot sniegu un pucējot asfaltu un bruģi gan ar lāpstām, gan birstītēm. Preiļiem un Līvāniem tagad jāņem vērā — ja sastumtie sniega vaļņi ziemā sāks traucēt, var droši saukt: «Premjer, aū-ū! Brauciet ciemos!» un domēm naudas ielu tīrīšanai netrūks.

L.Kirillova

OTRDIENAS INTERVIJA

Patiesībā mūsdienu cilvēki šķiet bezgala slinki radījumi. Ja tikai ir vismazākā iespēja kaut ko nedarīt, viņi to arī izmanto. Tā ir pat tajos gadījumos, kad uz spēles likta pašu labsajūta, veselība un varbūt pat dzīvība. Ir tik bezgala vienkārši nodot sevi kāda rokās un gaidīt, ka šis kāds visu izdarīs tavā vietā – atpestīs no pīpētāres, kā ar roku noņems tiekmi pēc alkohola, neveselīga dzīvesveida izmociņo un dažādu kaišu novārdzināto organismu atjaunos un padarīs stipru un veselū. Taču patiesībā cilvēkam pašam jābūt iekšēji pietiekami stipram, lai savas vajības pārvarētu. Glāžiem cilvēkiem palīdzēt ir grūti, varbūt pat neiespējami. Par to savā dzīvē un dziednieka praktiskajā darbībā pārliecinājusi ZIGFRĪDS LIEDE un SILVIJA PUMPURE.

Ar cilvēku likteņiem rokās

— Mūsdienās sabiedrībā pie-rasts, ka zobu sāpju gadījumā cil- vēki griežas pie stomatologiem, ja lauza kāja, steidz pie ķirur- ga. Katrai vainai savs dakteris atrodams. Bet jūs esat dziednie- ki. Skan mazliet mulsinoši un no- slēpumaini. Sakiet, kas īsti par ļaudīm ir dziednieki?

Silvija Pumpure: — Tagad ir iestājies tāds laikmets, kad diem- žēl neviens vairs nebrīnās un labi saprot, ka medicīna vēl nav tik spēcīga, lai tiktu ar visu galā. Ir arī kosmiskās enerģijas un daudz kas cits, ko iespējams izmantot, lai palīdzētu cilvēku veselībai, viņu attīstībai.

Zigfrīds Liede: — Es centšos pēc iespējas saprotamāk atbildēt uz jūsu jautājumu. Ja mūsu mo- dēnā medicīna jau ir izsmēlusi

praktiski visas savas iespējas, tad dziedniecība, gluži otrādi, nupat tikai sāk attīstīties. It īpaši pēdējo piecu gadu laikā sāk attīstīties dziednieciskās zinātnes, arvien plašākas kļūst zināšanas, kā apgūt kosmiskās enerģijas. Līdz ar to cilvēka organismā atveras daudz kas pilnīgi jauns. Ja ārsts cenšas ārstēt ar ķīmiju, tad dziedinātājs dziedē. Es vairs nebrīnos par to, cik ļoti cilvēki ir ar ķīmiju sagan- dēti, bāž sevī par varītēm iekšā tik daudz kā nevajadzīga.

Silvija Pumpure: — Žēl, ka tagad dakteri vēl tik maz ieklausās dziednieku padomos. Viņi pat ne- vēlas zināt, ko nozīmē dziednie- cība un cik daudz viņi savu darbu varētu savienot ar dziedniecību. Es uzskatu, ka cilvēku veselības at- bošanā daļu darba var veikt ā- rsteri, daļu darba – dziednieki. Nevar tā, ka viena puse galīgi un pavisam noliedz otru. Ja ir sadar- bība, rezultāti var būt vienkārši kolosāli. Tas jau ir pierādīts fakts.

— Sakiet, lūdzu, kas ir ārstēša- na un kas ir dziedniecība?

Silvija Pumpure: — Ārstēšanā iz- manto zāles, dažnedažādas medi- cīniskus preparātus, ierīces. Dze- dināšana notiek ar enerģijām.

— Bet vai tad dziednieki nenod- darbojas arī ar dažādām tējinām un zālītēm?

Zigfrīds Liede: — Ar tējām un zālītēm – tā jau ir fitoterapija. Pērnruuden biju Kaļiņingradā starptautiskā dziednieku kongre- sā. Interesanti, ka uz šo kongresu bija uzaicināti piedalīties vairāk kā 350 studenti – topošie ārsti. Pie tam, nevis no parastām medi- cīnas augstskolām, bet arī no kara medicīnas institūtiem. Trīs gadus šie studenti mācīsies dziedniecību un tikai pēc tam varēs saņemt savus ārsta diplomus. Tas dziednie- cībā un ārstniecībā pašlaik ir ļoti svarīgi – palīdzēt cilvēkiem kopī- giem spēkiem, jo nevar būt nekas ļaunāks kā pašlaik, kad nemākulī- gi griežot ar nazi, veselu cilvēku var padarīt par invalīdu. Piemē- ram, sievietei ārsts saka, ka krūti esot jūtams kāds bumbulis. Rīcī- ba viena – krūts jānoņem. Kon- statēts vēl kāds izaugums – atkal operācija. Un no slimnīcas mājup dodas krople. Bet tas taču nav va- jadzīgs! Dziednieki ar savām

● Zigfrīds Liede ir trešās tūkstošgades labākais dziednieks. To apliecina 2003. gadā pasniegtais diploms, ko Liedes kungs saņēma Vispasaules dziednieku kongresā Maskavā.

enerģijām palīdz no tik daudzām vainām atbrīvoties. Teiksim, medi- ķi netiek galā ar trofiskajām čū- lām, un viņiem nākas to atzīt. Mēs izārstējam... Pie mums nāk cilvė- ki, par kuriem ārsti teikuši, ka tie ir bezcerīgi gadījumi. Mēs panā- kam uzlabojumus un pat pilnīgu izārstēšanos triju mēnešu laikā.

Ir taču starpība, vai ne? Tāda, lūk, ir atšķirība starp medicīnu un dziedniecību. Ko nevar vieni, to dara otri. Medicīna, piemēram, daudzos gadījumos nevar izārstēt alkoholiķus, dziednieki var. Tā- pat ir ar narkomāniem.

— Pastāstiet, kā jūs paši esat nonākuši līdz dziedniecībai. Par gatavu dziednieku neviens taču nepiedzimst...

Zigfrīds Liede: — Dziedniecībai pievērsos kādā smagā dzīves brīdī, taču, kā zināms, šai dzīvē nejau- šību nav. 1976. gadā ļoti smagi sa- slima mūsu pusgadu vecā meitiņa. Bija tik smagi, ka ārsti vairs nede- va nekādas cerības. Kad sieva piezvanīja uz slimnīcu ārsti teica, viņai palikušas dažas stundas, līdz rītam neizturēs, lai gatavojamies visļauņākajam. Pēc savas mātes ieteikuma es aizbraucu uz slimnī- cu, paņēmu pret parakstu savu mazulīti un vedu mājās, ja reiz ār- sti vairs nevar palīdzēt. Biju tik lielā izmisumā, bet tajā brīdī lai- kam Radītājs pateica priekšā, kas man jādara. Es pat neatceros, kā- das lūgšanas raidīju pret debesīm, kādus vārdus teicu un ko darīju ar savām rokām. Bet no rīta meitiņa man jau uzsmaidīja. Viņai bija kļuvis labāk. Un tikai tad mana māte pateica, ka mans vectēvs un tēvs arī esot dziedinājuši un glā- buši simtiem cilvēku. Tagad mē- ģini tu. Tā nāca apskaidrība, ka arī es kaut ko esmu no viņu spē- jām pārmantojis.

Nebija man sākumā nekādu grāmatu par dziedniecību, ne arī kādas citas mācību literatūras. Strādāju ar savām domām, pēc laiciņa panākot, ka domas pasaka priekšā, kas konkrētā gadījumā jādara.

Vispirms es sāku palīdzēt sa- viem kolēģiem darbā. Tad pār- liecinājos, ka viss, ko esmu kād- reiz par kaut ko nodomājis, agr- rāk vai vēlāk, teiksim, pēc trim mēnešiem vai varbūt pēc gada,

bet piepildās. Tas viss man pašam priekš sevis bija divaini un savādi. Ziniet, vēl šodien tas manī rada tās pašas divainās izjūtas.

Kad pie manis ierodas pacients, es taču sākumā nezinu, kas viņš ir un kas viņam vainas. Bet tad nāk domas un rodas vārdi, kad es saku viņam, kā jārikojas.

Silvija Pumpure: — Manas spē- jas un enerģijas ir mantotas no manas vecmāmiņas, bet tas nebūt nenozīmē, ka viņa mani mācīja kā dziednieki. Tomēr kopš bērni- bas atceros galas, ko vecmāmiņa man teica. Pie tam, tādas lietas, ko parasti bērniem nesaka, tikai pieaugušajiem. Tagad saprotu, ka viņa man nodeva informāciju. Tā- ču visā pārējā ir jāieklausās dzīvo- jot, jāsāk pašam analizēt un sa- prast, kas notiek un kur notiek. Un vēl ir jāsaprot, ka tu esi drus- ciņ savādāks nekā citi. Daudz jā- lasa, daudz jāamcās, jāmeģina, jāeksperimentē.

— Kopš seniem laikiem ir uz- skats, ka dziednieks – tas ir kaut kas raganīgs, ar burvestībām saistīts.

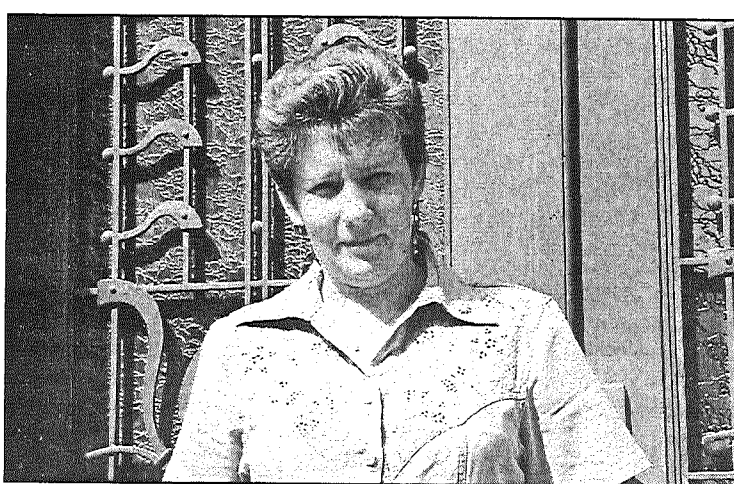
Silvija Pumpure: — Starp citu, šāds uzskats ir tikai Latgalē.

Zigfrīds Liede: — Es pēc pro- fijas esmu būvzinātnieks. 1987. gadā aizbraucu uz Gruziju strādāt, būvēt vasarnīcas. Drīz padomju valstī sākās visi tie «perevoroti» un es desmit gadus tur pavadīju. Tieši tad uzsāku savu darbību kā dziednieks. Uzzināju par slaveno dziednieci Džunu un apmeklēju viņas vadītos kursus, kuros viņa stāstīja par savu metodiku darbā ar enerģijām.

Pēc tam es labu laiku malos pa plašajām Krievijas ārēm, biju tā- dos nostūros, ka no tiesas likās – apkārt viss notiek sātāniskā un raganiskā veidā.

Silvija Pumpure: — Sabiedrībā valda tāds stereotips, — ja tu ne- plāties ar rokām, ja tev priekšā nedeg ugunskurs, tad tu neesi ne- kāds dziednieks. Bet dziedniecība ir tiktāl attīstījusies, ka tas nav va- jadzīgs. Mēs ar pacientu varam pasēdēt, parunāties un, lūk, esam jau savu darbu padarījuši. Nekā raganiska... Viss notiek. Man ne- vajag pat rokas klāt pielikt, neva- jag piecas sveces aizdedzināt.

— Cilvēks ir ļoti komplicēta

● Veiksme biznesā, ģimenes problēmu risinājumi, cilvēka vis- pārējās veselības uzlabošana – tie ir jautājumi, kurus palīdz atrisināt dziedniece Silvija Pumpure. Ja vien cilvēks pats to no sirds vēlas.

būtne un ne nieka nezina, kas ir viņa spēkos. Varbūt viņš pats se- vi var izārstēt?

Zigfrīds Liede: — Domāju, ka cilvēks sevi pilnībā nekad neizzi- nās. Tas ir neiespējami.

— Kāpēc neiespējami?

Zigfrīds Liede: — Esmu daudz klausījies dažādu gudru cilvēku, profesoru un akadēmiķu lekcijas par šiem jautājumiem – kā tas notiksies, vai to sasniegt būs vieg- li? Neviens to nevar pateikt, jo cilvēks ir neizzināms un neizpē- tāms. Var sagriezt gabalos miesu, pa stūdiņai, pa diedziņam izvalkāt un izcilāt, bet neko līdz galam ne- saprast. Tad ir Dieva spēks, Die- va griba un Dieva ielikta dvēsele mūsos. Mums ir arī Dieva dota aizkapa dzīve. Mēs visi nomirsim, mūs apbedīs, bet dvēselīte dzīvos. Vai jūs pārsteidz tas, ka dvēsele ir mūžīga?

— Nē, es gribu tam no sirds ticēt.

Zigfrīds Liede: — Bet daudzus tas pārsteidz. Starp citu, ir iespē- jams sarunāties ar dvēselēm.

— Kā tas notiek?

Zigfrīds Liede: — Silvija aizbrau- ca man līdzī pie manas mātes ka- pa. Viņas abas nekad mūžā viena otru nav redzējušas, bet sarunājās. Neticat? Bet kā citādi Silvija zina lietas, kuras es viņai nekad mūžā neesmu stāstījis? Varētu teikt, ka tā ir fantāzija, bet tā nav.

— Vai tas nozīmē, ka aizgājēju dvēselītes ir kaut kur tepat līdzās?

Silvija Pumpure: — Protams, un seko mums līdzī. Viņām ir katrai savs darbiņš un uzdevums. Mēs taču par saviem mīļajiem aizgā- jējiem reizēm atceramies un lū- dzam palīdzību, kad ir pavisam pavisam slikti. Kad dzīve saiet šķērsām, palīdzību lūdzam visiem – Dieviņam lūdzam, i mirušajiem lūdzam.

— Vai aizgājēju dvēseles mūs var paglābt arī no kā nelāga?

Silvija Pumpure: — Protams, glāb arī, tikai viss atkarīgs no tā, kā mēs paši izrikojamies, kā mēs attiecāmies pret mirušajiem, pret dzīvajiem un visu pārējo. Ja mēs visu darām šķērsām un bez cieņas, tad arī dvēselēm mums grūti pal- līdzēt. Būtībā ir tā, ka viņiem mums ir jāpalīdz, bet viņi nespēj.

— Kādā stadijā ir nonākusī mūsu sabiedrība? Vai ir iespē- jams vēl kaut kas trakāks un bezcerīgāks?

Zigfrīds Liede: — Ap 2012. gadu varētu būt kaut kādas izmaiņas. Līdz tam vēl šitā putra, kas ap- kārt notiek, vārisies.

— Jūs strādājat visā Latvijā. Vai cilvēku kaites un problēmas atšķiras?

Zigfrīds Liede: — Lielas atšķirī- bas nav. Esmu bijis Krievijā un novērojis, ka daudzi cilvēki tur ir tādi kā saņurcīti. Šāda tipa cilvė- ki sastopami arī pie mums, jo mēs lielā mērā vēl esam nospiesti uz ceļiem. Aiz nabadzības... Vācijā, piemēram, cilvēki ir taisnākām mugurām, jo redz uz priekšu, jū- tas nodrošināti.

— Jūs esat palīdzējuši dau- dziem alkoholiķiem. Vai tas ir vienkārši?

Zigfrīds Liede: — Jā mēs varam palīdzēt alkoholiķiem atbrīvoties no alkohola tieksmes. Es klien- tiem zemapziņā ieļieku dažus vār- dus, bet nesaucu to par kodēšanu. Šos vārdus skaļi nesaku, taču in- tuitīvi jūtu, ko kuram vajag teikt. Iedodu līdzī arī uzstrāvotu ūdeni, lai attīrītu organismu no alkoho- la radītajiem sārņiem. Bet vislabāk šajā dziedināšanā palīdz tas, ja cilvēks pats no visas sirds vēlas atbrīvoties no savas nelaimes un ja viņš nav glēva rakstura.

— Jūs strādājat arī pēc foto- grāfijas. Ko tas nozīmē?

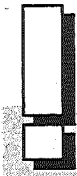
Silvija Pumpure: — Tā ir tā pati dziedniecība. Ja kāds ir ļoti slimš un nevar pie mums uz pieņemša- nu ierasties, mums pietiek ar šī cilvēka fotogrāfiju. Mēs strādā- jam un palīdzam. Fotogrāfijā uz- krājas pilnīgi visas cilvēka ener- ģijas, viss apkārtējais lauks, pilnī- gi visa informācija par jums. Tā- pēc es vienmēr saku, nedāļā jiet savas fotogrāfijas pa labi un pa kreisi.

— Šādas spējas piemīt visiem vai tikai izredzētajiem?

Zigfrīds Liede: — Kaut kādā mērā tās piemīt visiem, bet ne visi var strādāt par dziedniekiem. Ir jābūt Dieva dotām dāvanām un Dieva spēkam cilvēkā iekšā. Tam ir jābūt labestīgam un garīgi tīram cilvēkam.

L.Kirillova

JAUNIEŠI PAR SAVU VIETU DZĪVĒ

Jauni, skaisti, pašapzinīgi, ar bērnišības tiešo atklātumu acīs un pieauguša cilvēka spriedumiem. DIVPADSMITIE. Ar drošiem jaunības sapņiem un pirmajiem mēģinājumiem izsapņoto savienot ar realitāti. Katrs mēnesis ved tuvāk pavasarim, vasarai, vidusskolas gala eksāmeniem, izlaidumiem un lielajai dzīvei. Pagaidām uz to skatījums no skolas un ierastās klases loga. Kā aizvadītos skolas gadus vērtē bez piecām minūtēm pieaugušie, ko domā par savas izglītības un karjeras iespējām, kas viņu izpratnē ir dzīve vērtība? Līdz pat izlaidumu laikam «Novadnieks» šos jautājumus uzdos rajona vidusskolu 12. klašu absolventiem.

Bez piecām minūtēm lielajā dzīvē

Pirmā saruna ar divpadsmitklasniekiem notika Riebiņu vidusskolas 12. klasē. Izlaidumam gatavojas Maksims Aleksejevs, Inga Anuškova, Aigars Babris, Evita Bauska, Nadežda Bikova, Ruslans Fjodorovs, Sandis Jurāns, Oskars Kavinskis, Daina Lepere, Ilga Paulīte, Rolands Stikuts, Olga Sujakina, Aleksandrs Šķirta, Jelena Terentjeva, Irina Tumašova, Ainārs Určs, Artemijs Vinokurovs, Žanna Zaharova un kopā ar saviem audzēkņiem arī audzinātāja Marija Tarasova.

Skola deva daudz

Maksims: — Man Riebiņu vidusskolas skolotāji ir devuši ļoti daudz. Es negribētu mācīties pie citiem. Man nav pretenziju pret viņiem, jo skolotāji iemācīja to, ko vajadzēja iemācīt. Bija gadījumi, kad radās domstarpības, taču tas notika reti. Mūsu audzinātājam pret mums bija tāda attieksme, ka esam ne tikai skolēni, bet arī cilvēki.

Oskars: — Gan skolotājam var būt slikta diena, gan arī skolēnam. Skolotājs var savas sliktās emocijas izrādīt stundā. Skolēnam arī tā var gadīties. Domāju, ka tas nav nekas ārkārtējs. Slikti, ja skolotājam un skolēnam šīs dienas sakrīt, tad strīds var rasties par mazsvarīgām lietām. Audzinātāja paliks atmiņā kā cilvēks, pie kura var atnākt un izstāstīt par to, kas uz sirds. Kā pie otras mammas. Mamma skolā, kas pažēlo un parāj, ja vajag, un arī aizstāv savu klasi.

Inga: — Man skolotāji paliks atmiņā kā cilvēki, kas deva ne tikai zināšanas, bet iemācīja arī attieksmi pret cilvēkiem un dzīvi. Dažreiz kaut kas misējās, bet varēja izrunāties, un viss nokārtojās. Par audzinātāju paliks visgaišākās atmiņas. Viņa prata uzklaut un bieži deva padomus, kurus no citiem cilvēkiem nevarēju sagaidīt. Mācēja atrast individuālu pieeju un laiku katram.

Par grašiem fermā nestrādās

Oskars: — Mans tālākais mērķis saistīts ar svešvalodu studijām. Esmu jau ieguvis informāciju par augstskolām Rīgā un Daugavpilī. Galīgo lēmumu pieņemšu, kad būs zināmi uzņemšanas rezultāti. Ja netikšu valsts apmaksātās studijās, izmantošu visas iespējas, lai varētu studēt, bet nevis sēdēt mājās un par grašiem strādāt kādā fermā. Bez augstākās izglītības nav izredžu tikt pie tādas dzīves, kas pašu apmierinātu.

Inga: — Mana izvēle saistās ar matemātiku un ekonomiku. Vēlos studēt Rīgas Tehniskajā universitātē. Ceļu tikt no valsts budžeta apmaksātajās vietās, jo mācos labi, vidēji uz astoņām ballēm. Augstākās izglītības ieguvu uzskatu par obligātu.

Sandis: — Ja neizdosies iestāties Daugavpils augstskolā, tad mēģināšu citā, specialitāti pagaidām vēl neesmu izvēlējis.

Rolands: — Galīgā izvēle par labu vienai vai otrai profesijai parasti notiek pašā pēdējā brīdī, atkarībā no uzņemšanas rezultātiem. Studēšu tur, kur sanāks.

Ainārs: — Mani interesē vēsture. Ja mani neuzņems, tad māci-

šos par psihologu vai arī ko citu. Augstskolu piedāvājumi vēl jāiepazīst rūpīgāk. Psihologi darbu var atrast jebkur, atalgojums gan ir zems. Manuprāt, galvenais, lai būtu augstākā izglītība, tad vieglāk iekārtoties darbā.

Ilga: — Esmu apdomājusi variantus par studijām Rīgā vai Jelgavā, lēmums būs atkarīgs no iznākuma iestāšanās. Mans «lauciņš» ir mākslas novirziens, gribu studēt arhitektūru. Skolā mācos vizuālās mākslas priekšmetu, apmeklēju arī papildnodar-

Daina: — Mans mērķis ir studēt Rīgas Tehniskajā universitātē. Daudz mācos, lai iekļūtu budžeta grupā, bet, ja netikšu, studēšu maksas grupā, jo augstākās izglītības iegūšana ir galvenais.

Evita: — Vēlos studēt mākslas nozarē, dizainu vai kaut ko tam līdzīgu. Apmeklēju papildnodar-

Olga: — Arī es sapņoju par arhitekta vai dizainera profesijām. Mācīšos Jelgavā vai Daugavpilī.

Irina: — Patīk matemātika, studēšu Rīgas Tehniskajā vai Stradiņa universitātē. Gribu iestāties inženieru fakultātē.

Jelena: — Mēģināšu tikt budžeta grupā, studēšu ekonomiku. Zinu, ka ekonomistu ir daudz, bet bez ekonomikas nespēju dzīvot.

Nadežda: — Turpmāko dzīvi gribu saistīt ar tūrismu.

Žanna: — Gribu iestāties Daugavpils Universitātē un mācīties par bērnu audzinātāju, jo man ļoti patīk mazi bērniņi. Bērnu daržos strādā daudz darbinieču gados, bet bērniem labāk patīk jaunas.

Ruslans: — Mans mērķis ir iestāties Baltijas krievu institūtā Daugavpilī, jo man šī pilsēta patīk. Domāju, ka mācīšos par juristu.

Artjoms: — Mans tuvākais mērķis ir skolas absolvēšana, bet pēc tam vēlos studēt Daugavpils Universitātē.

Kas savu nākotni saista ar Riebiņiem? Rokas nepacejas

Uz žurnālistes aicinājumu nepacēlās neviena roka. Jauniešu komentāri šajā sakarībā:

Irina: — Man gribētos šeit dzīvot, te pierasts, dzīves apstākļi apmierina, bet tas nesanāks. Pēc manas profesijas šeit nebūs pieprasījuma.

Oskars: — Ja mans darbs būtu labi apmaksāts, es Riebiņos dzīvotu. Kāpēc cilvēks vispār strādā? Lai saņemtu algu. Mani apmierinātu tāds variants, ka es pēc darba iesēstos automašīnā un aizbraucu uz savām mājām, aiz kuras

● Riebiņu vidusskolas 12. klase kopā ar audzinātāju Mariju Tarasovu, bet bez diviem klasesbiedriem, kuri attaisnotu iemeslu dēļ nebija skolā. Foto: M. Rukosjuvs

vārtiem varu noslēgties savā pasaulē. Man nepatīk mazu ciematu sindroms, kad visi par visiem visu zina. Bet kāds šeit darbs un alga?

Maksims: — Vispirms es gribētu aizbraukt prom, iegūt profesiju, nopelnīt naudu, tad varētu mēģināt uzsākt savu biznesu tepat, kur esmu pavadījis savus skolas gadus.

Inga: — Uzskatu, ka nauda ir visur, tikai to jāprot paņemt. Ja cilvēks ir ieguvis augstāko izglītību un viņam ir laba galva, var daudz ko panākt. Pavēro, kas ir vajadzīgs savā ciematā, izdomā un attīsti. Perspektīvas ir visur, vajag tikai domāt līdzī tam, ko tu dari.

Cik liela ir laba samaksa?

Atbildes, nenosaucot vārdus: — Tas nenozīmē trīs vai četri simti, bet lai es varētu uzturēt ģimeni un bērniem nebūtu jāatsaka, ka to mēs nevaram atļauties nopirkt. Lai man uz viņu lūgumu nav jāatbild, pagaidi, kamēr es saņemšu algu, vai — kamēr sakrāsims.

— Lai varētu nodrošināt ģimeni, pats sevi, lai pietiktu tam, kas tiešām ir vajadzīgs, nevis pār-

— Summas atšķiras pilsētā un laukos. Laukos arī 100 lati ir liela nauda. Bet es pats par 100 latiem šeit nestrādātu. Noteikti nē.

— Algai ir jābūt tādai, lai nodrošinātu sevi, ģimeni un palīdzētu vecākiem, kas mani ir audzinājuši.

Uz ārzemēm – pavisam, vai uz laiku?

Maksims: — Varētu aizbraukt, lai nopelnītu tālākām studijām. Bet tas atkarīgs no tā, kāds tur būtu darbs. Ja būtu normāli apstākļi, varētu mācīties ārzemēs, un pēc tam atrast labāku darbu, tur dzīvot un strādāt. Visu mūžu.

Oskars: — Pat tad, ja ārzemēs dabū nevis melnstrādnieka, bet labu darbu, attieksme pret tevi vienmēr būs, ka esi iebraucējs, ka neesi savējais. Pret labu darbu

man nekas nebūtu pretī, sevišķi tādēļ, lai labāk apgūtu valodas. Bet pēc tam atgrieztos.

Inga: — Es nevarētu visu laiku strādāt ārzemēs, varbūt tikai pāris mēnešus, lai nopelnītu. Latvija tomēr paliek Latvija, labāk atgriezties šeit.

Ruslans: — Labāk ārzemēs pastādāt melnstrādnieka darbu un labi nopelnīt, bet nevis šeit būt par priekšnieku ar mazu algu. Ja būtu labs darbs, es pieļauju iespēju, ka šeit neatgrieztos.

Labāk darba devējs, vai darba ņēmējs?

Jelena: — Protams, gribētu būt darba devēja. Es augstāko izglītību gribu iegūt, lai kļūtu par darba devēju. Savu naudu labāk skaitīt nekā sveša.

Maksims: — Gribētos būt par darba devēju. Bet var palikt arī par darba ņēmēju, ja tas apmierina.

Olga: — To jau visiem gribētos, bet kā nu katram dzīvē sanāks.

Pirmā darba pieredze

Irina: — Vasarā iekārtojos darbā lielveikalā Preiļos. Ik dienas nācās strādāt ļoti ilgi – septiņas stundas noliktavā. Tas bija smagi. Es nevaru iedomāties, ka tā vajadzētu strādāt visu dzīvi. Nopelnīju maz.

Maksims: — Strādāju meža darbos. Kamēr pieradu, klājās grūti, darbs bija smags. Vēlāk kļuva vieglāk. Es negribētu visu dzīvi strādāt tik smagu darbu, bet brīvajā laikā var arī tā.

Ainārs: — Aizpagājušajā vasarā biju iekārtojies bruģa likšanas darbā. Mani tas apmierināja. Arī atalgojums bija labs. Man patīk fizisks darbs. Pirmajās trijās dienās muskuļi gan sāpēja, bet pēc tam pieradu.

Par valsti

Oskars: — Lielākā problēma ir tā, ka politiķi visu laiku kaut ko dara un dara, bet parastais cil-

vēks no tā neko nejut, viņa dzīve nekas nemainās. Politiķis izdara kādu mazsvarīgu, nenozīmīgu niķu un ar to lielās kā ar nekadu sasniegumu. No iestāšanās Eiropas Savienībā arī nejutu nekādas izmaiņas, tikai to, ka benzīnam cena ceļas. Neesmu manijis, ka arī algas paaugstinātos. Gribu piebilst arī par jauno izglītības ministri. Viņa izteicās, ka pat viduvējam skolēnam pēc skolas beigšanas būtu brīvi jārunā četras svešvalodās. Tas būtu normāli, jo viņi jau tāpat neko nemācoties. Istenībā skolēniem ir liela slo-

Maksims: — Mani neapmierina Latvijas politiku darītais. Neatstāj sajūta, ka tiem dažiem cilvēkiem, kuri gribētu īstenot plānus valsts labā, citi neļauj izvērsties. Varbūt saistībā ar Eiropu stāvoklis mainīsies uz labo pusi?

Sandis: — Man liekas, ka Latvijas politiķi nedomā par tautu, bet paši par sevi, pieliek sev algas. Nepatīk arī tas, ka Latvijā ļoti bieži mainās valdība. Tas liecina, ka valdībā nav vienotības.

Vērtības – ģimene, patiesi draugi, nauda, attiecības

Jauno cilvēku vērtību sarakstā nepārprotami galvenajā vietā ir ģimene:

— Lielākā vērtība dzīvē ir ģimene un isti, patiesi draugi. Ģimene un tās materiālais nodrošinājums, iespējas tai pilnvērtīgi dzīvot. Man grūti iedomāties, kāda būtu dzīve bez ģimenes. Arī izglītībai ir liela nozīme. Ja nav naudas, ģimenē nav satības, valda neapmierinātība. Galvenās vērtības – pašcieņa, draudzība, arī nauda. Ģimene un veselība. Ja nebūs veselības, arī pārējām nav nozīmes. Ģimene, labākie draugi, nauda. Ģimene, cilvēciskas attiecības, lai darba devējs pret tevi izturas kā pret cilvēku. Cilvēcīgums, jo no tā, kā pret tevi izturas, atkarīga pašcieņa. Draudzība. Citu cilvēku sapratne.

L.Rancāne

IZGLĪTĪBA

Aktīvi balso par saviem skolotājiem

Noslēgusies «Latvijas Avīze» rīkotā akcija, lai noskaidrotu skolēnu un studentu iecienītākos skolotājus un pasniedzējus. Aktīvi šajā aptaujā iesaistījušies Galēnu pamatskolas skolēni, līdz ar to šīs skolas skolotāja MARTA BINDUKA kā labākā skolotāja minēta 27 anketās. Marta Binduka milētāko pedagogu sarakstā ierindojusies pirmajā vietā. Skolēni balsojuši arī par citiem šīs skolas skolotājiem. Gunita Strode kā labākā skolotāja minēta 12, Dzintra Priževoičē – 11, Andris Stikāns — sešās anketās. Skolēni minējuši arī Jāni Upenieku un Iritu Līvmani.

Milētāko skolotāju sarakstā, ko sastādījuši skolēni, iekļuvusi arī Tamāra Haritonova no Līvānu 2. vidusskolas.

Katrs desmitais devītklasnieks — nesekmīgs

Jau otru gadu valstī saasināta uzmanība attiecībā uz sekmības līmeni pamatskolu devītajās klasēs. Atbilstoši pašreiz spēkā esošajai likumdošanai izglītības jomā, pie eksāmeniem par pamatskolas kursa apguvi netiek pielaisti tie skolēni, kuriem gada atzīme trijos un vairāk priekšmetos ir zemāka par cetūram ballēm. Līdz ar to nesekmīgajiem skolēniem nav cerību saņemt dokumentu par pamatzglītības ieguvu, bet tikai liecību ar ierakstu, ka pamatzglītības ieguve turpināma.

Kā liecina provizorisks dati, kas iegūti, apkopojot pirmā semestra ācību rezultātus, situācija šajā ziņā ir dramatiska arī šogad.

Pēc rajona izglītības pārvaldē sagatavotās informācijas ir redzams, ka 9. klases absolvēšanai gatavojas 656 skolēni. To skolēnu

skaitis, kas mācību gada beigās saņems tikai liecību, tiek prognozēts 63.

Vislielākais nepietiekamo vērtējumu skaits paredzams šādos mācību priekšmetos: matemātikā – 17, latviešu valodā – 12, angļu valodā – 13 skolēniem.

Skolas apzinājušas arī galvenos iemeslus, kuru dēļ tiek saņemti nepietiekami vērtējumi. 39 skolēni atzīst, ka mācības ir pārāk grūtas, secināts, ka viņiem ir zems spēju līmenis. 17 skolēniem nesekmība radusies sakarā ar pārāk lielo kavējumu skaitu. Ģimenes un sociālas dabas problēmu dēļ sekmes pavājinājušās 13 audzēkņiem. 40 gadījumos nesekmības cēloni var definēt kā motivācijas trūkumu mācīties. Pie faktoriem, kuru dēļ traucēta pamatskolas izglītības ieguve, minama arī vecāku bezatbildība, nelabvēlīga sociālā vide, negatīva draugu ietekme, veselības problēmas un citi iemesli.

Cenšoties izdibināt, ko par savu

nākotni domā paši audzēkņi, kuriem gala rezultātā var izrādīties, ka skolas sols deviņus gadus deldēts velti, noskaidrojoties, ka 22 no viņiem ir nolēmuši palikt uz otru gadu 9. klasē tajā pašā skolā. Vēl 22 skolēni domā mācīties atkārtoti citas izglītības iestādēs 9. klasē. 20 nesekmīgie darījuši zināmu, ka plāno turpināt mācības profesionālās izglītības iestādē. Četri skolēni nolēmuši mācīties izlīdzinošās izglītības programmā. Šajā mācību gadā izlīdzināšanas klase darbojas Preiļu 2. vidusskolā, bet nākamajā gadā tās plāno atvērt Līvānu novada vakara un neklātienes vidusskola, kā arī Rušonas pamatskola, kas patlaban gatavo licencēšanai attiecīgas programmas. Diemžēl izlīdzinošu klasi skolā var atvērt tikai tad, ja tajā mācās astoņi skolēni. Šādu normu noteikusi Izglītības un zinātnes ministrija. Tās nozīmē, ka lauku skolām ar mazu audzēkņu skaitu 9. klasē vajadzīgi vismaz astoņi

nesekmīgie, kas, protams, nav reāli. Tikpat nereāli būtu arī tas, ja vienu izlīdzināšanas klasi atvērtu vairākām kaimiņu skolām, jo bērni nebūtu ar mieru pārcelties uz mācībām svešos apstākļos. Tam nepiekrīstu arī viņu vecāki. Izlīdzinošās klases dod iespēju ar nesekmīgajiem strādāt individuāli, pastiprinātu uzmanību pievēršot tiem mācību priekšmetiem, kuros ir vājas zināšanas. Katrs skolēns tiek mācīts pēc individuāla plāna. Tomēr, kā to atzina arī izglītības pārvaldes darba speciālisti, par pamatskolas skolēnu nesekmību sākt uztraukties tikai 9. klasē ir krietni vien novēloti. Skolēniem, kas pelna sliktas atzīmes, uzmanība būtu jāpievērš jau 5. klasē, kad aiz muguras sākumskolas posms. Tiem bērniem, kuriem mācības rada grūtības, derētu korekcijas klases, kādas ir atvērtas Preiļu 1. pamatskolā, Gaiļu pamatskolā un dažās citās rajona skolās.

Pamatskolu pedagogi sagatavojuši ieteikumus, kas nosūtīti Izglītības un zinātnes ministrijai, lai uzlabotu situāciju sekmības ziņā. Skolotāji ir pārliecināti, ka būtu jāievieš dažādas pakāpes dokumenti par izglītības ieguvu. Vieni došu tiesības jauniešiem turpināt mācības vidusskolā, bet otri – iegūt tikai arodizglītību. Mācību iestādēs vēl joprojām ir ļoti mazas iespējas izmantot individuālo apmācību pēc mācību stundām. Skolotājiem šiem nolūkiem tiek apmaksāta tikai viena stunda nedēļā. Nereti pedagogi to izmanto arī darbam ar spējīgākajiem skolēniem, viņus gatavojot olimpiādēm. Tā sauktās konsultācijas trijos priekšmetos: matemātikā, angļu un latviešu valodā būtu nepieciešamas vairāk.

Skolās uzskata, ka jāpalielina arī vecāku atbildība. Patlaban atbildību par skolēnu sekmību vecāki lielākoties atstāj skolas pārziņā.

Latgali pārstāvēs Preiļu rajona skolēni

Preiļu rajona pārstāvji ieguvuši lieliskus panākumus reģiona skatuves runas konkursā «Zvirbulis — 2005», kas 17. februārī notika Krāslavā.

Rajona bērnu un jauniešu centra direktora vietniece Ilga Peiseniece informēja, ka uz konkursa finālu Rīgā tika izvirzīti četri dalībnieki, pa diviem no latviešu un krievu plūsmas. Latviešu plūsmā Latgales reģionu pārstāvēs Preiļu rajona skolēni Edmunds Strods no Priekule pamatskolas 7. klases un Māra Rudzāte no Līvānu 1. vidusskolas Pastariņa sākumskolas 1. b klases. Abi skolēni saņēma I pakāpes diplomus, bet Edmunds arī diplomu nominācijā «Skatītāju simpātija».

Māra konkursam gatavojās skolotājas Annas Kārkles vadībā, bet Edmundu mācīja pedagoģe Diāna Bravacka.

Skatuves runas konkursa «Zvirbulis – 2005» fināls Rīgā notiks 23. un 24. martā.

Arī pārējo Preiļu rajona zvirbulēnu uzstāšanās novērtēta atzinīgi. Jānis Bogdanovs no Dravnieku pamatskolas 4. klases, Raitis Stuburs no Vārkavas pamatskolas 6. klases un Sindija Muceniece no Līvānu 1. vidusskolas 10. b klases saņēma II pakāpes diplomus. Līvānu 1. vidusskolas 9. klases skolniecei Rasai Magdaļenokai piešķirta atzinība.

Jaunie mūziķi rāda savu talantu

Jēkaba Graubiņa Līvānu mūzikas skolas audzēkņi kārtējo reizi guvuši labus panākumus, demonstrējot savas muzikālās zināšanas konkurencē ar citu skolu audzēkņiem. Šoreiz skolas godu viņi aizstāvēja reģionālajos konkursos Daugavpils mūzikas skolā metāla pūšamo, sitamo instrumentu un akordeona specialitātēs. Šādu informāciju sniedza mūzikas skolas direktors Gunārs Luriņš.

Konkursā, kurā sacentās metāla pūšamo un sitamo instrumentu klases audzēkņi, piedalījās Daugavpils reģiona mūzikas skolu audzēkņi no Jēkabpils, Preiļiem, Daugavpils un Līvāniem. Līvānu mūzikas skolas sitamo instrumentu 4. klases audzēkņis Deniss Mihejevs savā grupā ieguva pirmo vietu. Denisa skolotājs ir Vitālijs Davidovskis, koncertmeistare Maija Kleščevska. Zēna klasesbiedrs Lauris Kārklis ieguva 2. vietu (skolotājs Vitālijs Davidovskis, koncertmeistare Iveta Broka). Metāla pūšamo instrumentu 4. klases audzēkņis Oskars Grīgs ieguva trešo vietu (skolotājs Pēteris Jefimovs, koncertmeistare Elizabete Tenisa). Visi šie audzēkņi izvirzīti uz valsts līmeņa konkursa trešo kārtu, kas notiks 24. un 25. februārī Rīgā.

Akordeona 2. klases audzēkņis Reinis Jačmenkins (skolotājs Gunārs Luriņš) jaunākajā grupā ieguva pirmo vietu un tiesības piedalīties valsts konkursā, kas notiks Limbažos VIII Starptautiskā akordeonistu festivāla ietvaros no 16. līdz 20. martam.

Glabā un attīsta masku tradīcijas

Ar uzslavām un uzvarētāju godu no starptautiskā masku tradīciju festivāla, kas notika Madonā, mājup atgriezās Līvānu 1. vidusskolas folkloras kopa «Ceiruleits». Kā informēja kops vadītāja Anna Kārkle, līvānieši atzīti par labākajiem individuālo masku skatē.

— Madonas starptautiskajā masku festivālā piedalījās 28 folkloras kops un etnogrāfiskie ansambļi no visiem Latvijas novadiem, — stāstīja Anna Kārkle.

Latgalē masku tradīcijas, acimredzot, saglabājušās labāk, jo šo reģionu festivālā pārstāvēja desmit kops. Taču no Preiļu rajona «Ceiruleits» bija vienīgais.

Festivāla pirmās dienas vakarpusē dalībnieki un skatītāji pulcējušies Barkavas kultūras namā, kur noticis ziņģu izpildītāju un stāstnieku konkurss. Bet otrajā dienā folkloras kops un maskas ar savām izdarībām iepriecināja skatītājus Barkavā, Bērzaunē,

Biksērē, Cesvainē, Dzelzavā, Ērgļos, Jaunkalsnavā, Jumurdā, Kusā, Lubānā, Ļaudonā, Ozolos, Praulienā, Sauleskalnā, Vārkļānos, Vestienā un Madonā. Visiem interesentiem bija iespējas apgūt masku un «sauliņu» darināšanu, jo Madonas 1. vidusskolā darbojās īpašas darbnīcas. Festivāla viesi bija uzaicināti arī uz pieņemšanu rajona padomē.

Galvenais festivāla notikums – masku grupu konkurss notika Madonas kultūras namā. Katras kops apmēram desmit minūšu garo programmu vērtēja ziņģu žūrija, kuras sastāvā darbojās Tautas mākslas centra direktore Anna Jansone, tradicionālās kultūras speciālisti Aida Rancāne un Andris Kapusts, etnomuzikoloģe Anda Beitāne un tērpu māksliniece Daina Kraukle. Konkursa dalībnieki parādīja dažādas programmas: «Mārtiņi», «Isam, bērni, čigānūs!», «Vastlāvji Ziemeļkurzemē un livos», «Metepi Vidzemē», «Katrinas» un citas. Kopa «Ceiruleits» uzstājās ar program-

mu «Zimassvātņu čygoni».

Pēc konkursa sākās danču laiks, kurā spēlēja festivāla dalībnieki, tostarp arī «Ceiruleits». Bet starptautiskā notika individuālo masku skate, tās izvirzīja katru kopa.

Kad tika paziņoti uzvarētāji, noskaidrojās, ka pirmo vietu ieguvis maska «Līvānu ubadzē», otro — «Līvānu žids».

Anna Kārkle stāstīja, ka festivāla noslēgumā noticis seminārs, kura laikā bija iespējams iegūt plašākas zināšanas par masku tradīcijām Lietuvā un Latvijā, kā arī analizētas visu kopu konkursa programmas.

Sakarā ar to, ka todien Latviju bija pārsteidzis spēcīgs sniegpūtens, iecerētais lielais masku gājieni tika saīsināts, bet noslēgums notika kultūras namā. Visi dalībnieki saņēma cildinājumus par piedalīšanos, bet atsevišķi kolektīvi – īpašas uzslavas. Līvānu 1. vidusskolas folkloras kopa saņēma uzslavu par izcilu čigānu tradīciju atveidojumu.

Dziedāšanas konkurss «Dziesmu dziedu, kāda bija»

Līvānu 1. vidusskolā notikušajā Dienvidlatgales tradicionālās dziedāšanas konkursā piedalījās 28 individuālie dziedātāji un piecas mazās grupas no Jēkabpils bērnu un jauniešu centra, Rimicānu, Priekule, Pelēču pamatskolas, Rudzātu, Vārkavas vidusskolas, Preiļu Valsts ģimnāzijas, Līvānu 1. vidusskolas un Līvānu 2. vidusskolas.

Dziedātāju konkursu vērtēja valstī atzīti tradicionālās dziedāšanas speciālisti: etnomuzikoloģe Anda Beitāne un Rīgas skolēnu

pils folkloras kops «Kokle» vadītāja Dina Kalniņa. Konkurss bija iespējams iegūt kompetentu vērtētāju viedokli par savu dziedājumu, saņemot Mazā dziedātāja vai Lielā dziedātāja nosaukumu un nelielas dāvanīņas, par kurām gādāja Preiļu rajona BJC. Tiesības piedalīties tradicionālās dziedāšanas konkursa «Dziesmu dziedu, kāda bija» finālā Rīgā ieguva: Reinis Talla (Jēkabpils BJC), Gunita Lazdāne, Marita Ērgle (Vārkavas vidusskola), Jānis Paukste (Pelēču pamatskola), Aija Ancāne (Preiļu Valsts ģimnāzija), Dace

Neicgale, Ginta Valtere, Zanda Ancāne, Jānis Kotāns, Agnese Kārkle (Līvānu 1. vidusskola), Marina Ņikitina (Līvānu 2. vidusskola). Uz finālu Rīgā tika izvirzīti arī Līvānu 1. vidusskolas mazā grupa (Aija Rimicāne, Agnese Kārkle, Ginta Valtere un Zanda Ancāne).

Latgaliešu tautasdziesmas bērniem māca Romualds Kairāns, Janīna Vilmāne, Ilze Rožinska, Anna Kārkle, Anita Fedotova, Vita Talla, Līga Gžibovska un Vasilisa Belousova.

6.

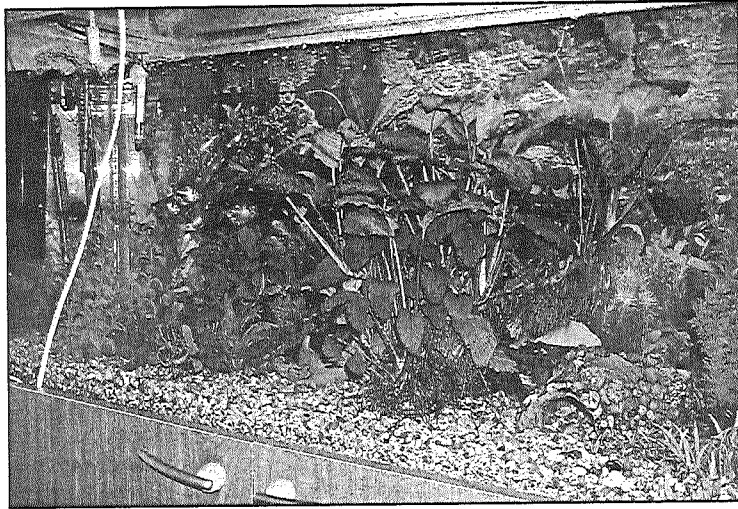
Zivtiņas pierod pie vienām rokām

Pie apmēros iespaidīgā akvārija (tilpums – 200 litri), vērojot krāsaino zemūdens ainavu un zivtiņu dzīvi, stundām mēdz uzturēties Riebiņu novada Rušonas pagasta sociālā centra «Rušona» iemītnieki. Bet par to, lai kaprīzajām svešzemniecēm visas «ekstras» — gaisma, siltums, barība būtu viņām nepieciešamajā daudzumā, ik dienas rūpējas centra vadītāja Inguna Rubane ar darbinieču palīdzību. Ingunai agrāk par akvārijiem un to kopšanu nav bijis nekādu zināšanu, bet kādā jaukā dienā atsaucīgi cilvēki Rīgā piedāvājis centrā to uzdevināt. Vadītāja, protams, saprata, ka būs lielas papildus rūpes, bet veco ļaužu iepriecināšanai bija ar mieru tās uzņemties, un tā iespaidīgo izmēru akvārijs ar visiem piederumiem, ar zivīm un pat speciālo literatūru atceļoja uz Gailiņiem. Tagad Inguna Rubane iepazīsusi un pārzina daudzas ar akvāriju kopšanu un zivju audzēšanu saistītas lietas.

Akvārija iemītnieču sastāvs jau pirms pārvešanas bija pareizi nokomplektēts – lielāku un mazāku izmēru, un tādas sugas, kas viena otrai neuzbrūk. Gribējies papildināt ar zooveikalā noskatītu košāku radību, bet noskaidrojies, ka to nedrīkst, jo pārējo dzīvība būtu apdraudēta. Jaunajā vietā zivis jutušās normāli. Taču centrs pērnā gada oktobrī pārcēlās uz citu ēku, un šī dzīvesvieta maina gan zivīm nebija patīkusi. Nedēļas laikā vairākas aizgājušas bojā.

Ūdens tiek atjaunots vienreiz nedēļā. Ar sūknī atsūknē apmēram spaini ūdens, pēc tam pielej svaigo, no krāna ņemto ūdeni, kurš sasildīts līdz 27° temperatūrai.

Dzīves apstākļi sociālajā centrā visvairāk patīk gupijām. Tām parādījušies pat mazliši. Taču lielās kaimiņienes tos iznīcinājušas, un izdzīvojis tikai viens. Puika, saka Inguna, un tagad viņam vajadzēšot nopirkt meiteni. Viņa Daugavpils zooveikalā jau noskaidrojuši, kā pēc krāsas noteikt gupiju dzimumu. Jaunulis laikam nojauš, par ko iet runa, tāpēc visu laiku, kamēr notiek fotografēšana, grozās pie paša stikla. Taču, piemēram, lai ieraudzītu abus samus, kuri atraduši nodarbošanos pie ūdensaugu saknēm, akvārijā jālū-

● Pie skaisti iekārtota akvārija gribas uzkavēties ikvienam, bet tā kopšanai tomēr vajadzīga sevišķa pacietība, kas ne katram piemīt.

● Sama (bultiņas virzienā redzamais raibulītis) dienas pait, gādājot par kārtību savā dzīvesvietā.

kojas stipri vērgi. Viņiem pozēšanai nav laika, jo jānovāc netīrumi no lapām un stikla. Pa akvārija apakšu lēnām saimnieko gliemeži. Arī tie veic apkopēju funkcijas, notiesājot barības pārpalikumu, taču bez problēmām vairotas, tāpēc regulāri jālasa ārā.

Lielais akvārijs aprīkots ar visām vajadzīgajām ierīcēm: filtru, ūdens termometru, skābekļa atjaunotāju, barotavu. Tas atrodas uz speciāla skapiša, kurā novietotas vajadzīgās elektroiekārtas, tādā pat stilā ieturēts arī slīpās vāks – kā jumtiņš, kurā ierīkota apgaismes lampa. Zivtiņām gaisma tiek izslēgta, kad centra iemītnieki beidz skatīties televīzijas pārraidi un dodas gulēt, bet modinātas tiek ap pulksten sešiem rītā. Tad viņas saņem arī ēdienu – speciālas pārslas, ko nevis iekaisa ūdenī, bet uzber uz īpaša barotavas plostinā. No tā barība lēnām sijājas lejup, un zivis to ēd. Uz

grunts nokritušo necel. Iesākumā vecajiem ļaudīm gribējies zivtiņām pabērt maizes drupačas, bet tagad visi šajā jomā jau izglītojušies un saprot, ka tāda ēdmaņa viņām neder.

Akvārijā kuplo divi dabīgie ūdensaugi, kā arī ievietoti divi mākslīgie, jauka aliņa ar vairākām ieejām, maza mājiņa. Uz ūdensaugiem no plašajiem atpūtas istabas logiem krīt saules stari, tāpēc tie zied, kas nav pieļaujams, jo akvāriju līdz ar to nākas biežāk tīrīt.

Akvārija kopšanas trauki netiek lietoti citām vajadzībām, lai neievazātu infekciju. Iemītnieces esot pieradušas pie vienas kopējas – Ingunas – rokām. Kad viņa saistībā ar mācību vai darba pienākumiem uz laiku aizbrauc un tīrīšanu veic citas darbinieces, zivis strauji pamūk uz visām pusēm. Kad to dara Inguna, viņas droši rosās rokas tuvumā.

Vaļasprieks visai ģimenei

Gadiem ilgi akvārija zivis ir dzīvokļa kaimiņienes preilietes Svetlanas Točko ģimenei. Akvārija ietilpība ir vairāk nekā simts litri. Pēc vecuma un pēc izmēriem cienīgākie iemītnieki ir sami, kuri Točko dzīvoklī pavadījuši jau astoņus gadus un no mazām radībām pārvērtušies lielās zivis. Sams reiz izlēcis no akvārija, stāstīja Svetlana, un neviena nepamanīts minūtes desmit pavadījis uz grīdas, dusmīgi šņākdams. Akvārijā dzīvo arī marmora gurami un viena skalārijzivs, kas sešu gadu laikā no mazulītes izaugusi plaukstu lielumā.

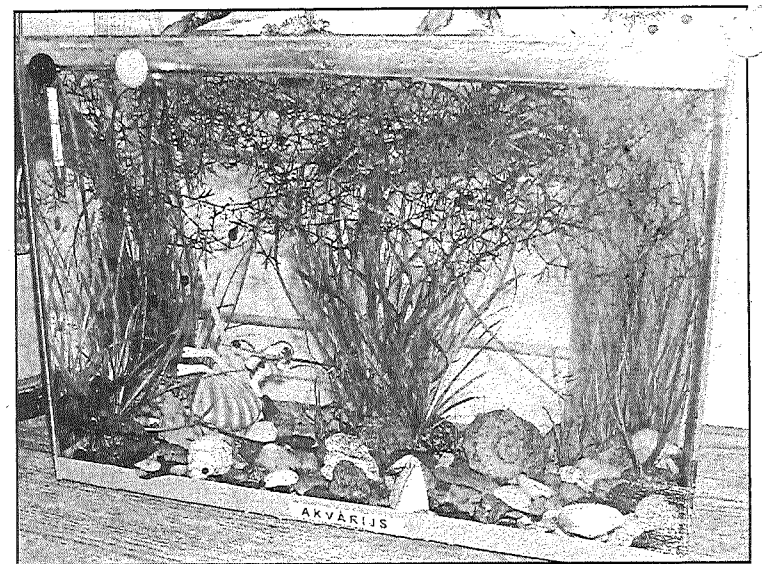
Akvārija tīrīšana un ūdens maiņošana nesagādā grūtības, atzina Svetlana, jo visai ģimenei zivju audzēšana esot skaists vaļasprieks. Arī jau pieaugušie bērni labprāt pavadot laiku, vērojot, kā zivtiņas peld, draiskojas un barojas, atzi-

stot, ka tas lieliski nomierina. Zivis ļoti labi pazīstot ģimenes locekļus. Svetlanas dzīvesbiedrs zivis ēdinot ar speciāli pirktiem dzīvīviem tārpiņiem, bet viņa pati tikai mainot ūdeni. Tāpēc Svetlanas akvārijā ievietoto roku ar mutītēm grūstot, knābājot, bet vīra – barotāja – roku uzņemot laipni.

Točko ģimenes akvārija iemītnieces jūtas labi un arī vairojas. Iekārtots atsevišķs akvārijs, kurā tiek pārvietotas mamas ar pasaulē nākušajiem mazuliņiem, lai lielās zivis tos neiznīcinātu. Mamma savus bērniņus barojot, paņemot tos mutē. Pirmajā reizē redzot šādu izdarību, saimnieki uztraukušies, jo licies, ka mazajiem pienācis gals.

Svetlana Točko atzina, ka akvārija un zivju turēšanai vajadzīgas attiecīgas zināšanas, ko var iegūt no speciālas literatūras.

Akvārijs katrā grupiņā

● Preiļu novada pirmsskolas izglītības iestādē «Pasaciņa» katrā no grupiņām ir savs akvārijs ar parastākajām zivtiņām – gupijām. Tās spēj pārdzīvot arī brīvdienas, kad sildītāji izslēgti un ūdens temperatūra pazeminās. Citu sugu zivtiņām šādi apstākļi nav patīkuši, tās gājušas bojā, un bērniem nācies skaidrot, ka zivis aizmigušas un nolikušas gulēt Audzinātājas atzīst, ka tādos gadījumos, kad grupiņā rodas stresa situācijas, bērni lieliski nomierinās, vērojot zivtiņu dzīvi. Attēlā redzams grupiņas «Kamenīte» akvārijs ar dekoratīvo ūdensslīdēja figūriņu, kam jāveic arī skābekļa piegādes funkcijas un parastiem, pašu salasītiem gliemežvākiem.

Vienkāršas lietas, kas jāzina ierīkojot akvāriju

Kāpēc daudzi cilvēki, kuri vēlas sev blakus kādu dzīvu būtni, izvēlas turēt zivtiņas? Varbūt tāpēc, ka to dēļ rīta agrumā nav jālec no gultas, lai izvestu pastaigāties, tās neapslapina dīvāna kāju un negrauz tupeles, par zivīm nav jābaidās, ka tās izlidos pa atvērtu logu, tās arī negaudo saimnieka prombūtnē un nesāk čivināt gaismai austot. Zivtiņu klātbūtne mājās neizjauc klusumu, taču tajā pašā laikā tās ir dzīvīgas, žirgtas un saimnieku atalgo ar sava veida pieķeršanos, par ko pārlicinājāmie sarunās ar akvāriju īpašniekiem.

Tomēr aizraujošais vaļasprieks – zemūdens pasaules iekārtošana un uzturēšana – ir dārgs un darbietilpīgs process, tam vajadzīga pamatīga zināšana.

☞ Akvāriji var būt dažādi: tropiskā saldūdens akvārijs, aukstā saldūdens akvārijs, tropiskās jūras akvārijs, aukstūdens jūras

akvārijs. Pats populārākais zivju turēšanas veids ir tropisko saldūdens sistēmas akvārijs.

☞ Iesācējiem labāk pamēģināt ar vienkāršu akvāriju un mazprasīgām tā iemītniecēm.

Vēlams sākt ar mazām, pārdošanai audzētām tropu zivīm, kas viegli pielāgojas apstākļiem, vai dažām prāvākām izturīgu sugu zivīm. Tās spēs itin labi dzīvot krāna ūdenī. Tropu zivis ir tās, kurām akvārijā vajadzīgs sildītājs un ūdens temperatūra no 20° līdz 27°, bet dažas sugas spēj dzīvot arī zemākā temperatūrā.

☞ Ir būtiski ūdeni pirms lietošanas akvārijā dažas dienas nostādināt, lai tas attīrās no hlora. Veikalos nopērkami arī speciāli atīrētāji. Hlors gan aizsargā cilvēkus no ūdenī mitošajām baktērijām, bet zivīm tas nenāk par labu.

☞ Akvāriju izmēri un forma var būt dažāda, taču vislabāk iegā-

dāties vislielāko, kādu var atļauties. Jo akvārijs lielāks, jo stabilāks būs ūdens ķīmiskais sastāvs un temperatūra.

Lai zivis varētu dzīvot, vajadzīgi ūdens filtri. Mazākos akvārijos parasti pietiek ar iekšējo mehānisko filtru. Nepieciešams arī sildītājs ar iebūvētu termostatu, kas uztur nemainīgu ūdens temperatūru.

☞ Akvāriju vajag nosegt ar vāku, lai ūdens neiztvaikotu, zivis neizlektu un ūdenī nenonāktu netīrumi no gaisa. Vislabākais akvārija pārsegs ir ar iebūvētu gaismas ķermeni.

Skaisti izskatās, ja akvārija aizmugurējai sienai ir fona rotājums, kam var noderēt fototapete ar piemērotu skatu.

☞ Akvārija dibenā ieteicams iebērt dažāda rupjuma grants kārtiņu. Mūsdienās speciāla akvārija grants bieži vien pārklāta ar akrila kārtiņu, tāpēc tā neietekmē

ūdens ķīmisko sastāvu. Iekšpusē vajag izdekorēt, taču tas jā dara uzmanīgi, lai dekorējumi neietekmētu ūdens sastāvu. Akvārijā nedrīkst likt dārzā salasītus akmeņus, vai priekšmetus, kas varētu būt apsmidzināti ar aerosoliem vai insekticīdiem. Dažām zivīm ir vajadzīgas alas un slēptuves, citām – plašums peldēšanai.

☞ Akvārijs jānovieto tā, lai tas neatrodas tiešu saules staru iedarbībā vai caurvējā, jāliek klusā un mierīgā vietā.

☞ Sagatavotā akvārijā zivis jāielaiž tikai pēc dažām dienām. Zivtiņas apmēram pusstundu patur, iegremdētas ūdenī ar visu maisiņu un pakāpeniski iepludina not maisiņā vairāk ūdens. Nekad nepērciet zivis no akvārija, kurā ir kāda beigta zivtiņa.

☞ Pēc aptuvenām aplēsēm, katrām 25 cm² ūdens virsmas at-

bilst 3 cm zivju (bez astēm un spurām). Vidēja lieluma akvārijā, kura izmēri ir 100 x 50 var turēt ap 160 cm zivju.

☞ Parasti vēlams nomainīt 30 procentus ūdens reizi divās nedēļās, vai 50 procentus ūdens reizi mēnesī.

☞ Zivis biežāk nobeidzas no pārēšanās, nevis no bada. Pietiek, ja zivis ēdina reizi dienā, visai barībai jābūt apēstai desmit minūšu laikā. Zivis var atstāt bez barības veselu nedēļu vai pat ilgāk, ja saimnieks dodas atvaļinājumā.

☞ Pirmās pazīmes, kas vēsta par sarežģījumiem: zivis aizgūtnēm rij gaisu pie ūdens virsmas; zivis šķiet apātiskas, tās krāsas ir izbalējušas; tās mēģina raustās. Ja akvārijs nav papildināts ar jaunām zivīm, kas var ievazāt slimības, tad cēloņi jāmeklē akvārija vidē.

MŪSU MĪLUĻI

Fakti

BULMASTIFA augstums skaustā:

suņiem 63-68 cm,

kucēm 61-66 cm.

Svars: vidēji 50-60 kg.**Raksturojums:** spēcīgi veidots, proporcionāls, demonstrē lielu spēku. Izturīgs, aktīvs un drošs suns. Īss, ciets, ķermenim cieši piegulošs apmatojums.**Krāsa:** jebkuras nokrāsas svītraina, dzeltenī brūna vai sarkanīgi ruda.

Malumednieku bieds Anglijā

Bulmastifa dzimtene ir Anglija. Par savu izcelsmi bulmastifam jāpateicas angļu mežsargiem, kuri 19. gadsimtā sargāja mežus no malumedniekiem, suņu uzdevums bija naktī izsekot un, nogāžot pārkāpēju zemē, aizturēt to līdz mežziņa atnākšanai.

Lai izveidotu labus palīgus, angļu mastifi tika krustoti ar buldoģiem, tā iegūstot augumā mazāku, toties uzticamu, pieticīgu un strauju suni. Apņēmīgie sargi bez brīdinājuma uzbruka katram svešiniekam, kas apdraudēja suņa «īpašumus». Pēc daudziem gadiem, kad vairs nebija lielas nepieciešamības pēc tik nopietniem ierģiem, bulmastifiem joprojām netrūka piekritēju. Tādēļ mūsdienā bulmastifs lielā mērā ir zaudējis savu agresivitāti pret cilvēkiem un kļuvis miermīlīgs, tomēr tam var droši uzticēt apsargāt savu īpašumu.

Bulmastifs ir suns ar mierīgu, rotaļīgu dabu, kurš rej tikai nepieciešamības gadījumā. Reizēm bulmastifs demonstrē spītību un patstāvību, ir universāls kompanjons – ar to var iet uz izstādēm, piedalīties sporta sacensībās vai vienkārši iegādāties ģimenes mīluļa lomai. Apmācības laikā suns lieliski koncentrējas uzdevuma izpildei, darbojas ar prieku. Lielisks sargs, kas svešiniekus mājā nelaiž, bet ar prieku pieņem ģimenes draugus. Šķirnes pazinēji bulmastifu raksturo kā modru, uzticamu, dzīvsvarotu un samērā mierīgu, bet trāķājaino, kas dzīvoklī prot uzvesties klusi. Kažoka kopšana

lielas pūles neprasa. Jāpiebilst, ka FCI šķirnes standarts apstiprināts tikai 1987. gadā.

Reksis, kuram garšo gurķi un patīk peldes ezerā

Apburošā Sanktpēterburgas bulmastifa Reksa saimniece, prieciete Natālija Čabaņuka tagad nebeidz priecāties par savu lēmumu iegādāties kucēnu. Dēls Oļegs jau sen gribējis suni, taču drošas pārliecības, ka ģimenes locekļiem jaunie pienākumi neradīs apgrūtinājumu, nebija. Bez tam sākumā plānojuši, ka pilsētas dzīvoklim vairāk piemērots būtu maza auguma suns. Taču, kad abi ar vīru ieraudzījuši bulmastifa kucēnus, sirdis atmaigušas. No četriem suņa bērniem izvēlējušies tieši Reksu, apburošu mazuli uz tievām un neveiklām kājiņām, apaļu vēderiņu un uzticīgām tumšām acīm. Dēls tobrīd ciemojies pie vecmamma Krievijā, tāpēc jauniegādātais kucēns viņam pēc atgriešanās mājās bijis priecīgs pārsteigums. Tagad Oļegs un Reksis ir lieli draugi, lai gan bulmastifs vienlīdz labi sadzīvo ar visiem ģimenes locekļiem, tajā skaitā arī ar mazo Anastasiju, kura mācījās savus pirmos soļus spert, turoties pie spēcīgā suņa muguras.

Aizstāv mazākos

Lai gan pašlaik sabiedrībā pārsvaru ņem uzskats, ka suņiem jāizskatās tā, kā tos dabas māte radījusi, tas ir, ar visu asti, lai kāda tā būtu, Reksa saimnieki tomēr izvēlējušies garo «pīcku» kupēt. — Ja būtu zinājuši, cik grūti Reksim būs atieties no narkozes, noteikti ļautu viņam dzīvot ar vi-

● Bulmastifs Reksis iecienījis atpūtas krēslu, uz kura pavada brīžus pēc garšīgas maltītes.

su asti, — teic Natālija. — Veterinārārsts gan brīdināja, taču nevarēju iedomāties, ka klāsies tik smagi. Visu nakti negulēju, sēdēju klāt un īsti nemaz nezināju, kā viņam palīdzēt.

Reksim droši vien šis pārinodarijums sen aizmirsis, viņš tikai smieklīgi kustina astes strupuciņu un lūkojas saimniecei acīs. Kad Natālija iziet no istabas un dodas uz virtuvi, suns seko. Tā esot ierasts, ka Reksis, no bērības dienas vadīdams cilvēku sabiedrībā, nav radis būt viens. Viņam patīk kompānija, patīk pārbaudīt, kurp katrs ģimenes loceklis dodas, ko domā darīt. Kad visi ģimenes locekļi dodas dienas gaitās, suns skumst. Bet skumjas vislabāk var remdēt miegs. Vakarā Reksis ir ļoti izgulējis un mundrs, gatavs visdažādākajām aktivitātēm.

Lai gan Reksa brokastu un vakariņu gādātāja pārsvarā ir Natālija, tas nebūt nenozīmē, ka tieši viņa ir bulmastifa lielākā uzticības persona. Mīlule, kurai daudz kas tiek atļauts, ir mazā Anastasija. Viņa var vadīt Reksu saitiņā pa dzīvokli standā ilgji, var plucināt aiz ausīm, var ietērpt jakas un cepurēs. — Reksis ļoti žēlo Nastju. Kad mazā sastrādā kādus nedarbus un es sāku bārties, suns nostājas mums pa vidu un sāk riet uz mani. Laikam cenšas aizstāvēt savu draudzeni, — stāsta meitenes mamma.

Par spīti dietologu ieteikumiem

Viszinoši speciālisti sarakstījuši grāmatas par suņu veselīgu un pareizu uzturu principiem. Taču dzīvnieki, tāpat kā katrs no mums, cilvēkiem, ir ar savu gaumi un savam garšas kārpiņām uz mēles. Arī Reksim garšo maltīte, par ko suņu dietologi šausmās saķertu galvu, — cepta gaļa un ceptas olas. Nu ko lai dara, ja jēlai liellopa vai cūkas gaļai viņš neskatās virsū? Protams, šādu ēdienu suņu jaunskungs dabū tikai pa retam, jo pārsvarā tiek ēdināts ar veikalā pirktu sauso barību, kas ir sabalansēta un veselīga.

Kamēr runājamies ar Natāliju, pa ceļam no veikala ciemos iegriežas vecmamma. Gan mazā

Nastja, gan Reksis tūdaļ dodas sagaidīt, un pie reizes arī pārbaudīt, kas nācējai iepirkumu somās. Reksim ļoti garšo kauliņi, radi to ziņa un tāpēc šis našķis vienmēr ir līdzī. Reizēm viņam tiek arī kāda mandarīnu šķēlīte un svaigs gurķis vai vārīti burkāni.

Veselīgajam suņu puisim gludā spalva spīd un laistās.

Tas nozīmē, ka uzturs ir pilnvērtīgs. Un kā gan citādi, ja priekšnama skapja augstākajā plauktā glabājas turziņa ar kompleksajiem vitamīniem. Tie bulmastifam šķiet tik garšīgi, ka saimniecei atliek vien pajautāt: «Reks, vai gribi vitamīnu?», kad viņš jau vienā mirklī ir pie skapja klāt un skatās uz plauktu tik kā rām acīm, ka neiedot gardumu būtu noziegums pret visu suņu civilizāciju.

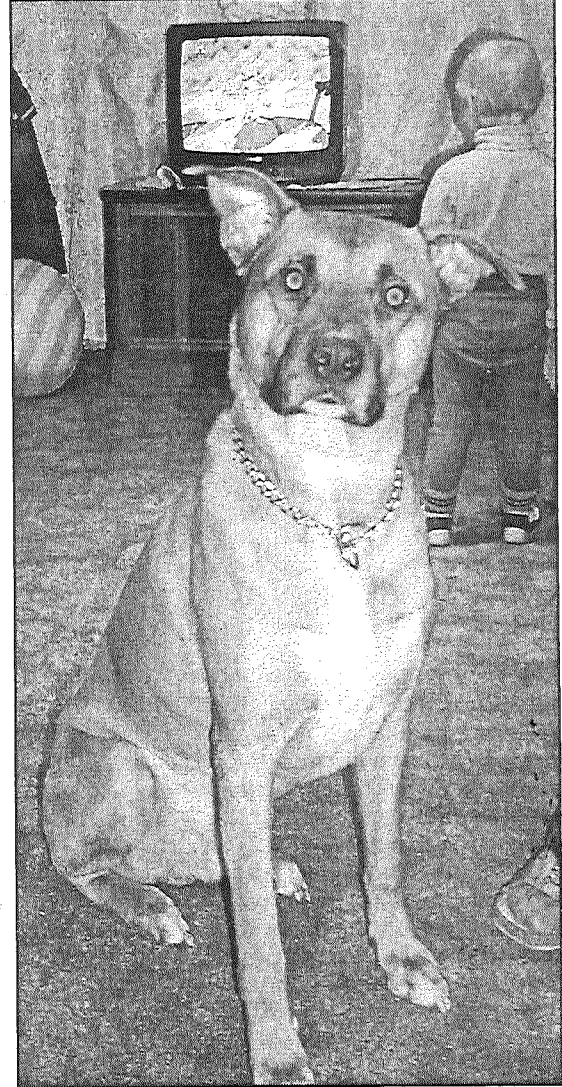
Ceļotājs ar ārzemju pasi

Kad dzīvojamo namu kvartālā no ielas iegriežas ģimenes galvas Andreja vadītā automašīna, mājas sargs to jūt pirmais, piesienas pie loga un no prieka smilkt. Laikam cerībā, ka dabūs pavizināties. Nu vismaz līdz garāžai.

No mazām dienām Reksis pieradis braukt mašīnā un ļoti iztur pat garus ceļojumus. Brauciens uz Daugavpili vai Rīgu ir nieks, salīdzinājumā ar garajiem pārbraucieniem pie radiem Krievijā. Šim nolūkam bulmastifam ir ārzemju pase. Tur viss sarakstīts, kā nākas, — gan šķirne, gan krāsa un sīkākās pazīmes.

Pie ligavas netiek

Ņemot vērā to, ka rajonā izplatījusies trakumsērga, saimnieki ļoti nopietni izturas pret sava

● Reizēm Reksim kopā ar mazo Anastasiju patīk skatīties multfilmas. Taču, kad mājās ieradies svešinieks, pie tam – ar fotoaparātu, televizors vairs nav prātā. Ir jāpozē, lai fotogrāfijā izskatītos labi. Foto: L.Kirillova

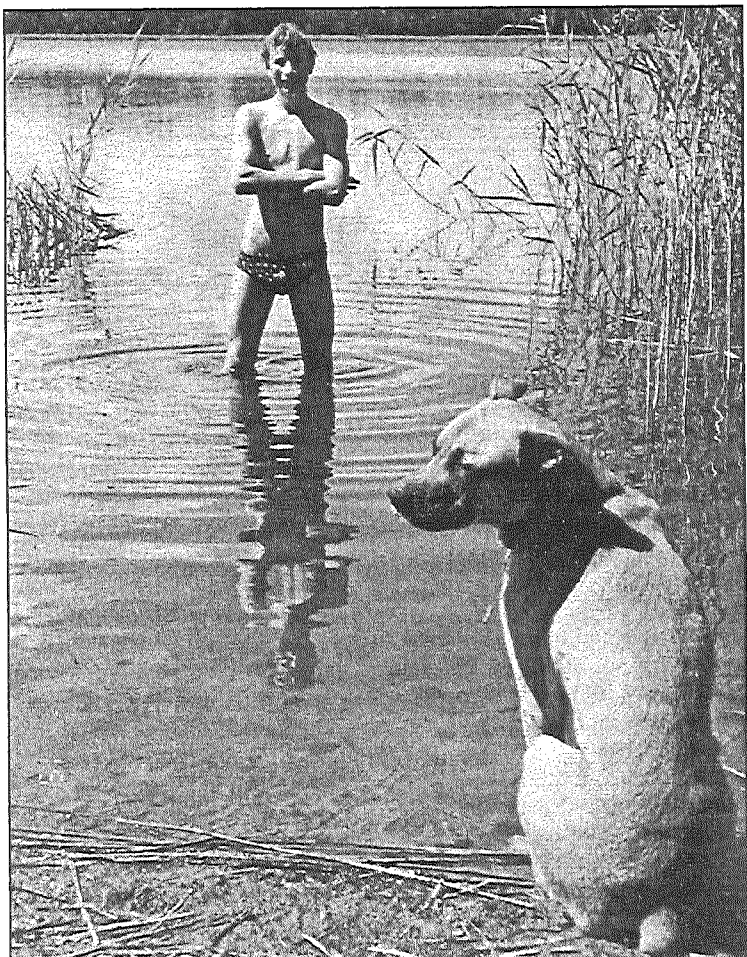
mīluļa veselību, viņš saņēmis visas nepieciešamās potes. Taču ir kāda lieta, par ko Reksis savā suņa prātā uz Natāliju un Andreju droši vien ir dusmīgs. Tā sauktās suņu kāzas un ligavas meklējumi viņam gājuši secen, jo izsaukts veterinārārsts, kas viņu sapotējis arī pret šo «kaiti». Sākumā mēģinājuši iekarot tabletes, bet Reksis tikai notēlojis, ka zāles apēd. Pēc laiciņa atraduši tabletes izspļautas.

Sajūsmā par peldēm

Bulmastifs visumā ir satīcīgs dzīvnieks, ar citiem suņiem konfliktos neielaižas, lai gan interesi par pagalmā sastaptajiem klaidoņiem izrāda. Bet tā kā saimnieki pastaigās viņu ved saitiņā, Reksis labprātāk piedalās bērnu rotaļās.

Vasarās, kad Natālija strādā dārzā, arī četrkājainim ir brīva vaļa izskrieties pa pļavu un izmest likumu pa sīpolu vagām vai arī kopā ar Andreju doties garākās pastaigās pa mežu. Taču vislabākā atpūta Reksim ir pie ezera. — Ar pirmo piegājienu, vēl kucēns būdams, viņš devās ūdenī un tagad peldes ļoti iecienījis, — stāsta Natālija. — Reksim patīk arī vannoties, bet rudenī suns pavasaros, kad pēc pastaigām kepas ir dubļainas, viņš pats kāpj blodā ar ūdeni, lai tās nomazgātu.

L.Kirillova

● Ar nepacietību Reksis gaida vasaru, kad kopā ar ģimenes locekļiem varēs pavadīt laiku peldoties ezerā. Foto no N.Čabaņukas albuma

Preiļu vieglatlēti astotie Latvijā

Februāra vidū Latvijas jaunatnes sporta centrs nopublicēja 2004. gada labāko vieglatlētikas sporta skolu reitingu. Preiļu sporta klubs «Cerība» tika atzīts par astoto spēcīgāko klubu Latvijā.

Pagājušajā gadā 37 dalībnieku konkurencē sporta klubs «Cerība» bija 10. vietā, bet šogad ar 166 gūtajiem punktiem spēra di-

vus soļus uz augšu. Latgales sporta klubu vidū «Cerība» ieņēma 2. vietu, palaižot priekšā tikai Ludzas sporta klubu (7. vieta — 189 punkti). Vēl priekšā palika Rīgas vieglatlētikas skola (1. vieta — 590 p.), Aizkraukles sporta skola (2. vieta — 368 p.), Ventspils sporta skola (3. vieta — 279 p.), Rīgas sporta skola «Arkādija» (4. vieta — 252 p.), Ventspils rajona sporta skola (5. vieta — 240

p.) un Valmieras sporta skola (6. vieta — 198 p.). Apsteigt «Cerība» sporta klubam izdevās Liepājas, Madonas, Bauskas, Daugavpils, Ogres, Rēzeknes un citus sporta klubus.

Punktus sporta klubam «Cerība» deva sekojoši audzēkņi 1989./90. g. dz.: Valentīns Jekimovs (100 m), Aigars Indrikovs (800 m un 1500 m), Jānis Mičuls (2000 m ar šķēršļiem un 5000 m soļo-

šana), Jānis Čaunāns (5000 m), Uģis Vaivods (5000 m), Kaspars Kurms (augstlēkšana), Jānis Cīvkors (augstlēkšana), Rihards Ivanovs (šķēpa mešana un diska mešana), Ilze Bartuseviča (400 m un 300 m/b), Marianna Jonina (3000 m), Anita Kažemaka (3000 m soļošana), Solveiga Ozola-Ozoliņa (3000 m soļošana), Elīna Poplavska (augstlēkšana), Daina Pastare (augstlēkšana); 1987./88. g. dz.:

Mārtiņš Pastars (5000 m un 10000 m soļošana), Oskars Onckulis (5000 m un 10000 m soļošana), Aldis Dzenis (augstlēkšana), Mareks Bogdāns (trissoļlēkšana), Solvita Klindzāne (100 m un 200 m), Aija Čača (800 m, 1500 m un 2000 m ar šķēršļiem), Anita Kursīte (3000 m).

Godalgoto vietu pjedestālā kāpj tikai 1993. gadā dzimušie futbolisti

Preiļos un Rēzeknē risinājās Latgales jaunatnes čempionāti telpu futbolā divās vecuma grupās. Katrā no tām startēja «Cerība» komandas.

13. februārī Rēzeknē risinājās čempionāts 1992. g. dz. zēniem. Preiļus pārstāvēja divas «Cerības» komandas. Abas tās iekļuva vienā apakšgrupā. Savstarpējā spēlē ar rezultātu 4:1 bija pārāka «Cerība 1» komanda. Atlikušajās trijās apakšgrupās spēlēs «Cerība 1» svinēja divas uzvaras (Malta 5:2, Rēzekne 2 3:1) un vienu reizi zaudēja (Daugavpils 1 0:2). Savukārt «Cerība 2» atlikušajās apakšgrupās spēlēs divreiz uzvarēja (Malta 4:0, Rēzekne 2 2:1) un vienu reizi zaudēja (Daugavpils 1 0:12). Spēlē par 5.-6. vietu «Cerība 2» ar rezultātu 3:8 zaudēja Jēkabpils komandai, savukārt «Cerība 1» komanda spēlēja par 3.-4. vietu ar rezultātu 1:5 zaudēja Daugavpils 3 komandai. Par čempionāta uzvarētājiem kļuva Daugavpils 1

komanda. Par rezultatīvāko spēlētāju «Cerība 1» komandā tika atzīts Arturs Jūbels (6 vārti), savukārt par labāko tika atzīts Edgars Vanags. «Cerība 2» komandā par rezultatīvāko spēlētāju tika atzīts Vladislavs Hveckovičs (6 vārti), savukārt par labāko Matiss Babris.

Preiļos 13. februārī risinājās čempionāts 1993. g. dz. zēniem. Divās apakšgrupās Preiļus pārstāvēja trīs «Cerība» komandas. «A» apakšgrupās savstarpējā spēlē «Cerība 3» komanda ar rezultātu 5:1 pārspēja «Cerība 2» komandu. Atlikušajās divās spēlēs abas «Cerība» komandas cieta neveiksmes. «Cerība 2» zaudēja Daugavpils 1 komandai (1:19) un Daugavpils 3 komandai (1:14), savukārt «Cerība 3» komanda zaudēja tām pašām komandām attiecīgi ar rezultātu 1:10 un 1:4. «B» apakšgrupā «Cerība 1» trijās spēlēs svinēja trīs uzvaras (Daugavpils 2 7:2, Jēkabpils 4:1, Viļāni 10:0). Spēlē par 7.-8. vietu

● Līdz finālam 1993. g. dz. zēnu «Cerība 1» komandai (tumšākos tērpos) nedaudz pietrūka.

«Cerība 3» komanda ar rezultātu 5:0 uzvarēja Viļānus. Spēlē par 5.-6. vietu «Cerība 3» komanda ar rezultātu 2:0 guva virroku pār Daugavpils 2 komandu. Savukārt spēlē par 3.-4. vietu «Cerība 1» komanda ar rezultātu 8:2 sagrāva

Jēkabpils komandu. Par čempionāta uzvarētāju kļuva Daugavpils 1 komanda. Par rezultatīvāko spēlētāju «Cerība 3» komandā tika atzīts Raivis Lozda (4 vārti), savukārt par labāko Reinis Pakers. «Cerība 2» komandā par

rezultatīvāko spēlētāju tika atzīts Arturs Jūbels (2 vārti), par labāko Martins Mironovs. «Cerība 1» komandā par rezultatīvāko spēlētāju tika atzīts Vladislavs Hveckovičs (11 vārti), par labāko Konstantīns Stabulnieks.

«Cerība» pārliecinoši saglabā līderpozīcijas

No 7. līdz 20. februārim Preiļu novada telpu futbola čempionātā notika vairākas spēles. Noslēdzās arī spēles un sākās izšķirošās spēles par vietu sadali pirms spēlēm uz izkrišanu.

Pēdējās spēles tika fiksēti sekojoši rezultāti: Elektrotīkli — Meitenes 7:1 (Oļegs Šeinovs — 3, Sergejs Gavrilovs — 2, Uldis Ūdrasols, Igors Derjaginšs; Skaidrīte Vulāne), Preiļu Valsts ģimnāzija — «Parks» 4:0 (Aigars Caics — 2, Rolands Putāns, Sergejs Aleksejevs), 1. pamatskola/Skujiņas — Meitenes 12:2 (Aleksandrs Linkevičs — 3, Ervīns Veigulis — 3, Lauris Vilcāns — 2, Kristaps Malina — 2, Jānis Jaudzems, Rustams Fišers; Skaidrīte Vulāne, Ilona Cvetkova), «Cerība» — Meitenes 21:1 (Ivars Stupāns — 7, Raimonds Jaudzems — 4, Dainis Martinovs — 4, Vadims Skutelis — 3, Aleksandrs Trūps — 2, Andrejs Rikovs; Skaidrīte Vulāne), «Cerība» — Parks 5:4 (Ivars Stupāns, Vadims Skutelis, Raimonds Jaudzems, Dainis Martinovs, vēl vienu reizi pretinieki raidīja bumbu savos vārtos; Ivars Vaivods — 3,

Māris Martinovs), 2. vidusskola — Latvijas valsts meži 3:2 (Aleksejs Kovalenko — 2, Aleksandrs Ivanovs; Māris Matisāns, Ēriks Pastars), 1. pamatskola/Skujiņas — 2. vidusskola 7:3 (Ervīns Veigulis — 4, Aleksandrs Linkevičs — 2, Jānis Jaudzems; Vadims Aleksejevs, Kristaps Znotiņš, Aleksandrs Ivanovs).

Rezultatīvākie spēlētāji: Aigars Caics (PVĢ) — 19 vārti, Ivars Stupāns («Cerība») — 19, Raimonds Jaudzems («Cerība») — 14.

Nemot vērā arī spēļu rezultātus, astoņas komandas, saglabājot punktus, tika sadalītas divās grupās, kurās cīnīsies par vietu sadali pirms spēlēm uz izkrišanu. Pirmo grupu izveidoja komandas, kuras ieņēma 1.-4. vietu, savukārt otro grupu izveidoja komandas, kuras ieņēma 5.-8. vietu.

Abās grupās jau notika pirmās spēles, kurās tika fiksēti sekojoši rezultāti: Latvijas valsts meži — Meitenes 13:2 (Mārtiņš Pīzelis — 6, Vilis Patmalnieks — 2, Aleksandrs Sergejevs — 2, Ilmārs Madelāns, Māris Ancāns, Ēriks Pastars; Aija Trokša, Ilona Cvetkova), 1. pamatskola/Skujiņas — Elektrotīkli 6:1 (Jānis Jaudzems

● Divās principiālās spēlēs ar «Cerība» komandu (svitrainajos tērpos) «Parks» spēja izcīnīt tikai vienu punktu.

— 4, Ervīns Veigulis, Lauris Vilcāns; Vladimirs Baranovs), «Cerība» — 2. vidusskola 5:2 (Raimonds Jaudzems — 3, Dainis Martinovs, Anatolijs Danilovs; Aleksejs Kovalenko, Ruslans Maslobojevs), Preiļu Valsts ģimnāzija — «Parks» 4:2 (Rolands Putāns — 2, Ervīns Žikars, Vladislavs Bredakšs; Māris Marti-

novs, vēl vienu reizi pretinieki raidīja bumbu savos vārtos), 1. pamatskola/Skujiņas — Meitenes 14:4 (Ervīns Veigulis — 4, Lauris Vilcāns — 3, Jānis Jaudzems — 3, Kristaps Malina — 3, Mārtiņš Zarāns; Skaidrīte Vulāne — 3, Ilona Cvetkova), «Cerība» — «Parks» 8:8 (Raimonds Jaudzems — 4, Aleksandrs Trūps — 3, Anatolijs

Danilovs; Vladimirs Vasiļjevs — 3, Ivars Vaivods — 2, Māris Martinovs, Jevgeņijs Koļesnikovs, Aivars Kurmis), Preiļu Valsts ģimnāzija — 2. vidusskola 7:0 (Jānis Trafimovs — 2, Sergejs Aleksejevs — 2, Elmārs Želvs, Māris Stroganovs, Ervīns Žikars).

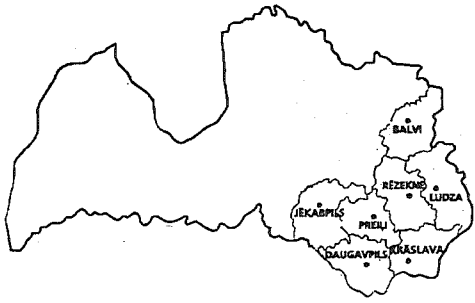
Nākamās spēles notiks: 26. februārī plkst. 16.00 Elektrotīkli — Meitenes, plkst. 17.00 Latvijas valsts meži — 1. pamatskola/Skujiņas, plkst. 18.00 «Parks» — 2. vidusskola, plkst. 19.00 «Cerība» — Preiļu Valsts ģimnāzija. 27. februārī plkst. 16.00 spēle par 7.-8. vietu, plkst. 17.00 spēle par 5.-6. vietu, plkst. 18.00 spēle par 3.-4. vietu, plkst. 19.00 fināls.

Lappusi sagatavoja V.Ozoliņš

Noslēdzoties vienīgajam aplim, čempionāta tabula izskatījās šādi:						
«Cerība»	7	7	0	0	65-12	21
«PVĢ»	7	6	1	0	55-12	19
«Parks»	7	5	0	2	40-22	15
2. vidusskola	7	3	0	4	39-34	9
«LVM»	7	3	0	4	26-40	9
1. psk./Skujiņas	7	2	1	4	29-32	7
Elektrotīkli	7	1	1	5	18-46	4
Meitenes	7	0	0	7	17-100	0

Pēc divām izspēlētām kārtām čempionāta tabula abās grupās izskatās šādi:						
1.-4. vieta						
«Cerība»	7	7	0	0	65-12	21
PVĢ	7	6	1	0	55-12	19
«Parks»	7	5	0	2	40-22	15
2. vidusskola	7	3	0	4	39-34	9
5.-8. vieta						
1. psk./Skujiņas	9	4	1	4	49-37	13
LVM	8	4	0	4	39-42	10
Elektrotīkli	8	1	1	6	19-52	4
Meitenes	9	0	0	9	23-127	0

KAIMINU RAJONOS

Būs reģionālais jaunsargu centrs

Jēkabpils dome ar Aizsardzības ministriju ir noslēgusi līgumu par reģionālā jaunsargu centra darbību topošajā 3. vidusskolas sporta zālē. 400 000 latu zāles celtniecībai atvēlēja valdība, 200 000 piešķīra Jēkabpils dome, bet vēl 100 000 tūkstoši latu nepieciešami zāles labiekārtošanai. Šo naudu dome cer iegūt no Aizsardzības ministrijas.

«Brīvā Daugava»

BALVU RAJONĀ

Balvu bataljonu pārveido par ķīmiskās aizsardzības bataljonu

Turpinot tālāku Zemessardzes (ZS) bataljonu specializāciju, Zemessardzes 31. (Balvu) bataljons tiek pārveidots par aizsardzības pret masu iznīcināšanas ieročiem (AMII) bataljonu.

Apmeklē bruņoto spēku komandieris

Lai iepazītos ar situāciju bataljonā, Balvus un Alūksni apmeklēja Nacionālo Bruņoto spēku (NBS) komandieris, viceadmirālis Gaidis Andrejs Zeibots. Tiekoties ar žurnālistiem Alūksnes mobilo strēlnieku bataljonā, Gaidis Andrejs Zeibots īsumā informēja preses pārstāvjus par situāciju bruņotajos spēkos un nākotnes perspektīvām. Runājot par šo gadu, viceadmirālis uzsvēra, ka tas būs smagāks par iepriekšējo, jo šogad sāksies smagākais darbs pēc iestāšanās NATO – vairāku ilgtermiņa jautājumu risināšana. Un viens no tiem ir arī Zemessardzes 31. bataljona tālāka specializācija.

Izveido divas rotas

Zemessardzes 31. bataljons sastāv no bataljona štāba, štāba un apgādes rotas, kājnieku rotas un divām aizsardzības no masveida iznīcināšanas ieročiem rotām. Viena AMII rota ir profesionālā dienesta karavīru rota, tā dislocēta Alūksnē, Mobilo strēlnieku bataljona teritorijā. Otra rota sastāv no zemessargiem, kuru uzdevums būs nepieciešamības gadījumā nodrošināt pirmo rotu ar rezerves personālu, taču viņi savus pienākumus pilda brīvprātīgi. Profesionālā rota ir izveidota pērn janvārī. «Šodien tai ir gada jubileja,» sarunā ar žurnālistiem atzīmēja G.A.Zeibots. Viņš paskaidroja, ka līdz šim Latvijas bruņotajos spēkos nebija šāda veida vienības, bet visā pasaulē, visās NATO dalībvalstīs notiek aizsardzības pret masu iznīcināšanas ieročiem pārveidošana un pilnveidošana, un šajā procesā tagad ir iesaistījušies arī Latvijas bruņotie spēki. Bruņoto spēku plānos ir tālāka rotas apgāde ar nepieciešamo nodrošinājumu, arī specializēto autotransportu. Rotas uzdevumos ietilpst ne tikai atbalsta sniegšana citām nacionālo bruņoto spēku struktūrām, bet arī

palīdzība iedzīvotājiem dažādu ķīmisku katastrofu gadījumā, ķīmiskā piesārņojuma kontrole Latvijas teritorijā.

Specializējas vairāki bataljoni

Zemessardzes 31. bataljona štābs atrodas Balvos, taču bataljons apvieno kā Balvu, tā Alūksnes zemessargus. Izvēle par labu aizsardzības no masu iznīcināšanas ieročiem rotas izveidei Alūksnē izdarīta tāpēc, ka te jau bija zināma bāze šādas rotas izveidei – telpas, ko piedāvā mobilais strēlnieku bataljons. Apmeklējot bataljona štābu Balvos, viceadmirālis Gaidis Andrejs Zeibots iepazīs ar štāba darbu, infrastruktūru, pārrunāja nākotnē veicamos uzdevumus.

2. Zemessardzes novadā ir desmit bataljoni, trīs no kuriem ir specializēti: Balvu, Daugavpils un Ogres. Artilērijas bataljona Daugavpilī uzdevums ir atbalstīt brigādes apakšvienības ar uguns atbalstu uzbrukuma, aizsardzības, aizkavēšanas operācijās, bet Ogres inženiertehniskā bataljona uzdevums ir sagatavot personālu dabas stihiju vai tehnogēno katastrofu seku likvidēšanai.

Pēc pieciem gadiem Balviem atkal savi Mis un Mistery

Pēc piecu gadu pārtraukuma Balvu kultūras namā atkal tika kronēti skaistākie Balvu jaunieši. Titulu «Mis Balvi 2004» ieguva Rugāju vidusskolas 12. klases skolniece Lāsma Zute, bet titulu «Mistery Balvi – 2004» – Gints Barinskis, Policijas akadēmijas programmas «Publiskās tiesības» students.

Jaunieši žūrijas un skatītāju vērtējumam bija sagatavojuši septiņus dzīvespriecīgus, daudzveidīgus un interesantus uzdevumus. Jauniešu vērtēja žūrija: aģentūras «Mis Latvija» direktore Inta Fogeļe, «Mis Balvi 2000» Anda Brokāne, žurnāla «Sieviete» redaktore Evija Kukuvasa, «Mistery Latvija

● «Mis un Mistery Balvi 2004» — Lāsma Zute un Gints Barinskis. 13. februārī viņi Rīgā kopā ar Latvijas pilsētu skaistākajiem pāriem viesnīcā «Rīga» piedalījās konkursa «Mis un Mistery Latvija 2005» pusfinālā.

2004» Renārs Mangužs un Balvu pilsētas domes priekšsēdētājs Jānis Trupovnieks.

«Vaduguns»

JĒKABPILS RAJONĀ

Padomei būs ētikas kodekss

Jēkabpils rajona padome apstiprināja padomes locekļu un darbinieku ētikas kodeksu. Tekstā minēts, ka kodekss nosaka profesionālās ētikas un uzvedības pamatprincipus un tā uzdevums ir veicināt pašvaldības locekļu un darbinieku morālo pamatsaistību apzināšanos, likumīgu un godprātīgu darbību sabiedrības interesēs, kā arī veidot ētiskā vērtējuma kritērijus, kas palīdzētu apzināties rīcību un seku kopsakarū. Kodeksā minēta norāde, ka situācijās, kas tajā nav minētas, padomes locekļiem un darbiniekiem jārikojas saskaņā ar vispārpieņemtajām uzvedības normām.

Kā profesionālās ētikas pamatprincipi kodeksā minēti profesionālā kompetence, taisnīgums un godprātība, atbildība, informācijas aizsardzība un konfidencialitāte (darbinieks nedrīkst prettiesiski izpaust vai izmantot citiem mērķiem informāciju, kas viņam kļuvusi zināma pildot amata pienākumus) un interešu konfliktu nepieļaušana.

Savukārt kā uzvedības pamatprincipi nosaukti pieklājīga, cieņas pilna un iecietīga attieksme pret apmeklētājiem un viņu likumisko interešu respektēšana. Pret kolēģiem ieteikts izturēties izpalīdzīgi, bez augstprātības un autoritārisma.

Sūdzības par padomes locekļu

neētisku darbību izskata rajona padomes priekšsēdētājs, bet par normu neievērošanu no darbinieku puses – izpilddirektors, pieaicinot arodbiedrības pārstāvi. Par kodeksa pieņemšanu padomes locekļi vienotās bez debatēm.

Jāpiebilst, ka Jēkabpils dome ētikas kodeksu apstiprināja jau iepriekšējā sasaukuma laikā. Toreiz tas bija vēl detalizētāks un to nodēvēja par eņģeļiem domātu. Kopš tā laika nevienš domnieks, pat piedēvējot kolēģiem negodīgu rīcību, nekad nav atsaucies uz šo kodeksu.

Spriež par putnu izpēti un aizsardzību

Jēkabpils rajona bērnu un jauniešu centrā notika Latvijas Ornitoloģijas biedrības Jēkabpils reģionālās grupas organizēta tikšanās, kuras mērķis bija aktualizēt putnu tēmu.

Jēkabpils reģionālā grupa darbojas jau 10 gadus, tās bāze atrodas Leimaņu pagasta Bērzgala pamatskolā. Grupas vadītājs Aigars Pērkons kā lielu kļūdu min gulbju piebarošanu. Putni, ko cilvēki vasarā un rudenī regulāri baro, pie tā pierod un, iestājoties aukstam laikam, nedodas no mīnētās vietas prom. Tas savukārt, uzņākot stipram salam, draud ar iesalšanu ledū. Kā norādīja ornitologs, gulbju iesalšana tomēr ir pārspīlēta, šādi gadījumi ir pavi-

sam reti. Parasti putni jūt sala tuvošanos un cenšas pārvietoties uz citiem vaļējiem ūdeņiem.

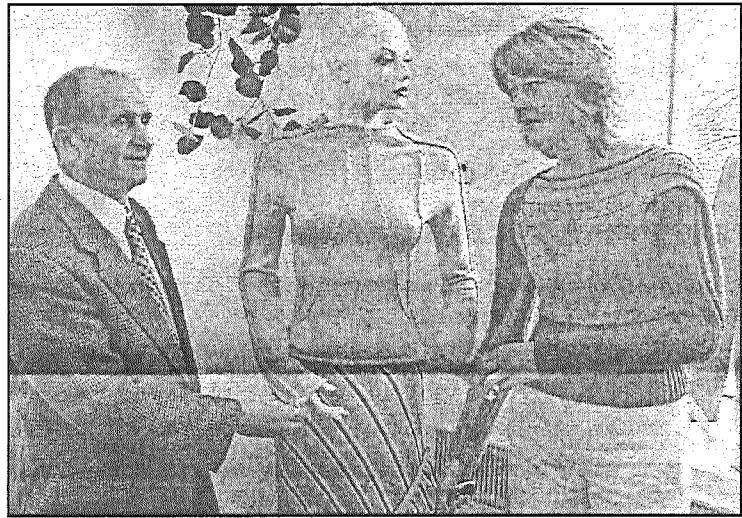
Viens no galvenajiem Latvijas Ornitoloģijas biedrības uzdevumiem ir otrā Latvijas līgdojošo putnu atlanta pabeigšana. Pētījumu pamatvienība atlantā ir 5 x 5 kilometru kvadrāts. Pavisam Latvijas teritorijā pilnībā vai daļēji nosedz 2785 šādi kvadrāti. Katrā no tiem projekta laikā bija jācenšas reģistrēt pēc iespējas vairāk tur līgdojošo putnu sugu.

Biedrība ir sastādījusi Eiropas Savienībai nozīmīgāko putnu dzīviesvietu sarakstu, savukārt šogad iecerēts izveidot Latvijas reto putnu atlantu, uzskaitīt Latvijā līgdojošos putnus un veikt spārnotajiem draugiem nozīmīgāko vietu monitoringu.

— Patlaban Latvijā ir 71 šāda vieta. Jēkabpils rajonā tādas ir Dvietes palienē, Teiču dabas rezervātā un Ābeļu pagastā. Kopumā tās aizņem 5% no visa rajona. Piemēram, Radžu ūdenskrātuve tur mītošo putnu sugu dēļ atbilst ne tikai Latvijas, bet arī Eiropas līmeņa putnu vietai, — saka E.Račinskis.

Palielina modernas produkcijas ražošanas apjomus

SIA «Viola Stils» pēdējo triju gadu laikā attīstījusi jaunu preču veidu ražošanu un ievērojamus līdzekļus investējusi ražošanas

● — Ir jāattīsta ražošana, jo daudz naudas esam ieguldījuši tās modernizācijā, — uzskata Jelena un Juris Bružuki.

modernizācijā. Uzņēmums lielāko daļ produkcijas eksportē, gandrīz puse no produkcijas ir pašu dizaina produkti – adīti džemperī bez vilēm, ko pircēji ir iecienījuši. Uzņēmuma īpašnieki ir Jelena un Juris Bružuki. Viņi atzīst, ka vairākkārt gribējuši atteikties no šī biznesa, tomēr rūpes par darbinieku likteni bijis noteicošais faktors, kas ļāvis uzņēmumu saglabāt.

Produkcijas klāstā ir dažādi miksti, pūkaini džemperīši no kašmira un mohēras dzijas, ir īpaša līnija jauniešiem, daudz drosmīga dizaina paraugu. Pēdējo gadu laikā pieprasījums pēc jēkabpīliešu trikotāžas pieaudzis Lietuvā. Jo projām daudz tiek ražots Vācijas

un Somijas tirgum.

Jēkabpils uzņēmums lepojas, ka bezvilu tehnoloģijā adītos svīterus Eiropā ražo vēl tikai divos uzņēmumos Itālijā un Spānijā. — Tā ir nākotnes produkcija, — saka J.Bružuks. Viena bezvilu trikotāžas adīšanas iekārta maksā 100 000 eiro, uzņēmumā patlaban ir astoņas tādas iekārtas, ko apkalpot var tikai augstas klases speciālisti. Ražošanas jauda uzņēmumā ir aptuveni 500 trikotāžas izstrādājumu dienā, taču uzņēmuma īpašnieki nobažījušies par darbinieku trūkumu, viņi apsver iespēju pieņemt darbā strādniekus no Krievijas, jo trūkst vietējā darbaspēka.

«Brīvā Daugava»

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Autoskolas uzraudzīs stingrāk

Ministru kabineta sēdē tika apstiprināti noteikumi «Prasības mācību iestādēm un speciālistiem, kā arī transportlīdzekļu vadītāju sagatavošanas programmas», kas paredz izvirzīt stingrākus kritērijus un prasības autoskolu darbā.

Noteikumu mērķis ir vairot autoskolu un to instruktoru līdzatbildību par skolu beigušiem auto vadītājiem un izglītēt savus audzēkņus tā, lai viņi būtu labi sagatavoti ne tikai eksāmenu kārtot, bet arī reāli ikdienas dalībai satiksmē. Tāpat plānots, ka šie noteikumi varētu veicināt arī satiksmes drošības uzlabošanu. Tie stāsies spēkā šī gada 2. maijā.

Lai uzlabotu autoskolu darbību, paredzēts ieviest vairākas organizatoriskas izmaiņas, kas noteiks, kā jāveido autoskolas darbs un audzēkņu apmācība.

Teorētisko stundu saturu paredzēts papildināt ar informatīvu bloku, kas ietvers autovadītāju ētikas un kultūras principus, rīcību saspringtās situācijās, mācīsies, kā medikamenti, alkohols, stress vai nogurums ietekmē vadītāja spējas braukt. Tāpat īpaša uzmanība kursu ietvaros tiks pievērsta satiksmes drošības jautājumiem, analizējot dažādas situācijas uz ceļa un skaidrojot, kā rīkoties, lai izvairītos no ceļu satiksmes negadījumu izraisīšanas un iekļūšanas tajos.

Praktisko braukšanas apmācību skaits no maija tiks papildināts un turpmāk minimālais stundu skaits būs 14 (līdz šim — 10). Mācību stundu ietvaros detalizēti noteikts, kādas iemaņas kursantiem jāapgūst, piemēram, lielas intensīvas satiksmes apstākļos pil-

sētā, ārpus apdzīvotām vietām, diennakts tumšajā laikā vai nelabvēlīgos laika apstākļos utml.

Gadījumi, kad autoskolas zaudēs licenci

Jaunie noteikumi paredz stingrākas prasības arī autoskolu licencēšanai.

Ja sešu kalendāro mēnešu laikā teorētisko eksāmenu nokārtos mazāk par 75% no uz teorētisko eksāmenu norikotajiem, kuri to kārtos pirmo reizi, autoskolai draudēs licences zaudēšana. Savukārt par braukšanas apmācību atbildība būs jāuzņemas instruktoram. Ja mazāk par 55% no viņa audzēkņiem valsts braukšanas eksāmenu nenokārtos ar pirmo reizi, apliecības zaudēšana draudēs instruktoram.

Tāpat autoskola varēs zaudēt licenci, ja netiks ievērota apmācības kārtība un netiks pildīti ar audzēkņiem noslēgti līgumu nosacījumi.

Jau ir izskanējušas vairāku autoskolu bažas par to, ka noteiktie «procentu griesti» ir pārāk augsti un daudzas autoskolas, arī godprātīgi strādājošas, zaudēs licences. Jāatzīmē, ka šie procenti ir noteikti, ņemot vērā pašreizējos vidējos sekmības rādītājus, kas teorētiskajā eksāmenā ir 78%, bet vadošanas eksāmenā — 62%. Gan autoskolām, gan instruktoriem ir laiks, lai uzlabotu apmācības kvalitāti, jo šīs normas kontrole stājas spēkā 6 mēnešus pēc noteikumu spēkā stāšanās — 2005. gada novembrī.

Līgums sargās autoskolas audzēkņa tiesības

Stājoties spēkā jaunajiem no-

teikumiem, autoskolām būs jāslēdz līgums ar katru audzēkni, kurā sīki būs jābūt atrunātam teorētisko nodarbību biežumam, braukšanas apmācības un autoskolas eksāmenu kārtotāšanas kārtībai un finansiālajiem aspektiem. Līdz šim līgumu slēgšana nebija obligāta. To ļaunprātīgi izmantoja atsevišķas autoskolas, jo audzēkņi bez šāda līguma bija juridiski bezpalīdzīgi un nevarēja izvirzīt pretenzijas, piemēram, par neapmierinošu apmācības kvalitāti. Turpmāk ikviens autoskolas audzēkņis būs informēts par savām tiesībām un varēs pieprasīt, lai līgumā atrunātais tiktu izpildīts.

Autoskolas nevarēs izmantot «graustus» kursantu braukšanas apmācībai

Nemot vērā Eiropas Savienības prasības mācību transportlīdzekļiem, paredzēta pakāpeniska pāreja uz apmācību ar mūsdienīgu prasībām atbilstošiem transportlīdzekļiem. Īpaši tas attiecas uz kravas automobiļiem un autobusiem un paredzēts, ka ar 2007. gada 1. janvāri šo transportlīdzekļu vadītāju apmācības jāveic ar transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar ABS, darba un atpūtas laiku fiksejošām ierīcēm u.tml.

Bez tam, izvērtējot vidējo transportlīdzekļu vecumu Latvijā, jaunie noteikumi paredz, ka «B» kategorijas autovadītāju apmācībai pēc 2006. gada 1. jūnija būs atļauts izmantot transportlīdzekļus, kuru vecums nepārsniegs 12 gadus.

Dž.Eglīte,
CSDD Sabiedrisko attiecību
speciāliste

POLICIJAS ZIŅAS

Laika posmā no 15. līdz 21. februārim Preiļu rajona policijas pārvaldes dežūrdajā reģistrēti 46 iesniegumi, no kuriem deviņi bijuši par notikušajiem ceļu satiksmes negadījumiem, pieci — par ģimenes skandāliem, septiņi — par zādzībām, bet 18 — par huligāniskām darbībām.

Preiļos apzagtas automašīnas

15. februārī Preiļos, uzlauzot automašīnas BMW-520 durvis, zagļi iekļuvuši transportlīdzekļa salonā un no turienes nozaguši dažādas mantas. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

17. februārī Preiļos apzagta vēl viena automašīna. No 1981. gadā dzimušajam Mārtiņam piederošās VW Passat Variant noņemtas četras riepas ar diskkiem.

Automašīnas sadursme ar velosipēdistu

15. februārī Preiļos, braucot pa Pils ielu, automašīnas Audi-80 vadītājs, 1986. gadā dzimušais Andris, iebrauca pretējā braukšanas joslā un izraisīja sadursmi ar pretim braucošo velosipēdistu, 1968. gadā dzimušo Jāni. Sadursmes laikā bojāta ne tikai automašīna, bet traumas guvis arī velosipēdistis, kurš medicīniskās palīdzības sniegšanai nogādāts Preiļu slimnīcā.

Riebiņu pagastā nodega māja

17. februārī Riebiņu pagastā nodega 1946. gadā dzimušajam Aleksandram piederošā dzīvojamā māja, kuras kopējā platība bija 80 kvadrātmetri, un saimniecības ēka. Speciālisti lēš, ka iespējamais aizdegšanās iemesls bijis īssavienojums elektroinstalācijā.

Līvānos uguns paņēma garāžu un auto

17. februārī Līvānos aizdegās 1962. gadā dzimušajam Valdim piederošā garāža. Izdega garāžas

telpas, griesti un sadega automašīna Ford Escort, kura pieder 1980. gadā dzimušajam Kristapam.

Garāžā — nelegālas cigaretes

Preiļu rajona policijas pārvaldes darbinieki, realizējot operatīvo informāciju, konstatēja, ka 1984. gadā dzimušais Igors garāžā uzglabā cigaretes, kurām nav Latvijas akcīzes marķējuma.

Apzog veikalu un tirgu

15. februārī Līvānos SIA «Runcis» tirgus teritorijā, piemēklējot atslēgu, zagļi iekļuvuši 1952. gadā dzimušā Pētera darba kabinetā un nozaguši naudu.

17. februārī dažādu pārtikas preču zādzība izdarīta Pelēcos, kur, uzlauzot loga rāmi, zagļi iekļuvuši SIA TU «Lauki» veikalā nr. 76.

Skandalozie vīrieši no Līvāniem

15. februārī Līvānos, būdami alkohola reibumā, 1980. gadā dzimušais Ivans un 1975. gadā dzimušais Rolands veikalā «Saulīte» veica huligāniskas darbības, lamājās un traucēja veikala apmeklētājus.

18. februārī Līvānu iedzīvotājs, 1987. gadā dzimušais Guntis, būdams alkohola reibumā, nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām. Par to viņam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Keriet zagļus Aglonā un Līvānos!

17. februārī Aglonā 1985. gadā dzimušajam Francim nozagts velosipēds.

20. martā Aglonā no kokapstrādes ceha teritorijas nozagts betona maisītājs.

Līvānos 18. februārī velosipēds nozagts 1973. gadā dzimušajam Aleksandram.

Preiļu rajona policijas
pārvaldes informācija

Satrauc noziedzības pieaugums nepilngadīgo vidū

Pēc analīzes, kas veikta Preiļu rajona policijas pārvaldē, nepilngadīgo inspekcijas darbinieki atzīst, ka situācija ir satraucoša — no visiem pagājušajā gadā rajona teritorijā veiktajiem noziedzīgajiem nodarījumiem 23,6% veikuši nepilngadīgie. Šādu informāciju «Novadniekam» sniedza Preiļu rajona policijas pārvaldes kārtības policijas priekšnieka vietniece INGA ZDANOVSKA.

2004. gadā nepilngadīgi jaunieši bija izdarījuši 160 noziegumus, kas ir par 93 vairāk nekā gadu iepriekš. Tomēr jāatzīst, ka šie skaitļi liecina arī par to, ka aktīvāk un produktīvāk pērn strādājuši policisti. Ļoti daudzus noziedzīgus nodarījumus konstatējuši ne tikai policijas darbinieki, bet arī iedzīvotāji. Līdz ar to atklāto nodarījumu skaits ir tik ievērojami pieaudzis.

Noziedzību ietekmē ekonomiskā situācija

Statistika liecina, ka valstī 2004.

gadā pusaudžu izdarītie pārkāpumi ir 13,9% no kopējā noziegumu skaita. Madonas, Dobeles, Alūksnes un arī Preiļu rajonā jauniešu izdarīto pārkāpumu skaits ir krietni virs vidējā Latvijā. Latgales reģionā situāciju ietekmē iedzīvotāju sliktais ekonomiskais stāvoklis, bezdarbs un sociālā nevienlīdzība. Bērni ir bērni, ja vienam ir mobilais tālrunis, arī otram tādu pašu gribas. Tāpēc viņi zog, saka Inga Zdanovska, uzlauz kioskus, veikalus.

Pērn Preiļu rajonā noziegumus izdarījušas 96 nepilngadīgas personas, kas ir par 20 vairāk nekā iepriekšējā gadā. No visiem noziedzīgajiem nodarījumiem 89 bijuši smagi — zādzības, huligānisms. 84 noziegumi izdarīti grupā (par 50 vairāk nekā 2003. gadā). Satrauc fakts, ka 53 noziegumus nepilngadīgie pārkāpēji izdarījuši alkohola reibumā (par 37 vairāk nekā iepriekšējā pārskata periodā).

Izplatītākie pārkāpumi

Inga Zdanovska atzīst, ka izplatītākie likuma pārkāpumi nepiln-

gadīgo vidū bijuši zādzības, tādas pērn reģistrētas 79 gadījumos (par 42 vairāk). Ievērojami vairāk pērn bijušas automašīnu zādzības, pavisam 12 gadījumi. Taču šajā ziņā der paskaidrot, ka pērn Preiļos aizturēja grupu nepilngadīgu Daugavpils rajona jauniešu, kuri nodarbojās ar automašīnām zādzībām Preiļu rajonā.

Vēl rajonā reģistrētas divas laupīšanas, ko bija veikuši nepilngadīgie.

Uzdarbojās «viesi»

Policijas rīcībā ir informācija, ka no visām nepilngadīgajām personām, kas pērn mūsu rajonā izdarījušas noziegumus, 16 bijuši kaimiņu rajonu iedzīvotāji, tajā skaitā arī no Daugavpils. Bez tam policisti secina, ka jaunajiem likumpārkāpējiem no citiem rajoniem pēdējā laikā iepatīcies braukt uz Līvāniem. Bija gadījums, kad kāds Jēkabpils rajona iedzīvotājs uz Līvāniem pārcēlās pāri Daugavai ar laivu, izdarīja likumpārkāpumu un devās mājās.

Nepilngadīgos sūta arī uz «Strautiņiem»

Iepriecinošs ir fakts, ka pagājušajā gadā nav reģistrēts neviens noziegums, ko nepilngadīgie būtu veikuši narkotisko vielu reibumā. Iepriekš šādi noziedzīgi nodarījumi bija konstatēti.

Pieaudzis to nepilngadīgo skaits, kas noziegumus izdarījuši 14-15 gadu vecumā (par 12 vairāk).

Šī gada 1. janvārī Preiļu rajona policijas pārvaldes nepilngadīgo lietu inspekcijas uzskaitē bija 70 jaunieši, tajā skaitā 13 meitenes. Divi nepilngadīgie atrodas sociālās korekcijas izglītības iestādē «Strautiņi» Alūksnes rajonā. Turp viņi nosūtīti par vairāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

2004. gadā izskatīšanai uz tiesu nosūtīti 29 materiāli par audzināšanu rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu nepilngadīgajiem, no tiem 21 attiecībā uz personām vecumā līdz 14 gadiem. Tas ir

visaugstākais rādītājs Latgalē.

Labā sadarbība ar izglītības pārvaldi

Inga Zdanovska atzinīgi vērtē sadarbību ar Preiļu rajona izglītības pārvaldes psiholoģijas centru, kura darbinieki ierodas policijā uz nepilngadīgo nopratināšanu krimināllietas ietvaros, kā arī tad, ja nepieciešama psihologa palīdzība paskaidrojumu pieņemšanā no nepilngadīgajiem.

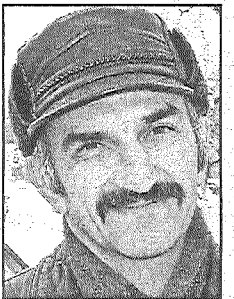
Šogad Preiļu rajona policijas pārvaldes nepilngadīgo inspekcijā strādā tikai trīs darbinieki, padomu un palīdzību viņiem sniedz kārtības policijas priekšnieka vietniece Inga Zdanovska. Divi nepilngadīgo lietu inspekcijas darbinieki savus pienākumus sākuši pildīt nesen. Tie ir Aelita Lukaševiča Aglonā un Arnis Veigulis Preiļos. Aināram Grāverim, kurš strādā ar jauniešiem Līvānos, jau uzkrāta lielāku pieredzi, taču arī viņam nepieciešami palīgi.

Vai jums ir savs mīldzīvnieks?

Jefrosinija Kinaša, pensionāre
Preiļos:

— Jā, pie mums mājās jau astoņus gadus dzīvo pekniešu sugas sunīte, vārdā Betija. Nopirkām mazmeitai. Betija ir ļoti gudra, laba, visai ģimenei mīļa. Kā zvaņiņš. Mājās neviens nevar ienākt, ja viņa par to nepaziņotu. Par galvenajiem ģimenē uzskata manu znotu un viņa meitu. Ja viņi gatavojas uz kaut kurieni braukt, Betija atgādina viņu neaizmirst, sakot: «ma – ma». Ēd maz, reizi dienā, bet ēdiena ziņā diezgan izvēlīga. Pērku vistas gaļu, reizēm aknas.

Vladimirs Mogutovs, bezdarbnieks
Preiļos:

— Man mājās ir piecgadīga kaķēnīte Kesija. Dzīvnieciņu mīl visa ģimene, bet jo sevišķi abas meitas, kuras nevar iedomāties dzīvi bez kaķa. Peles viņai nav jāķer, jo to nav. Kaķene laiskojas uz dīvāna, spēlējās, bet vislabāk viņai padodas būt par dakteri. Ja kuram no ģimenes locekļiem kas sāp, dzīvnieciņš sāk slimo vietu ārstēt, pieglaužas, uzguļas. Mēs viņu ēdinām ar speciālo kaķu barību, bet reizēm ar gaļu un zivīm.

Ināra Krusta, skolotāja no Riebiņu novada:

— Ģimenes mīlulis ir vācu aitu sugas suns Rembo, kura pienākumos ietilpst mājās sargāšana. Ļoti priecīgs sagaida no autobusa, kad pārrodāmies mājās. Smīkst un stiepj ķepu, lai sasveicinātos. Viņam patīk izdzenāt vārnas un citus putnus, kas ielido pagalmā. Lielu sajūsmu izrāda, kad vakaros mājās atgriežas meita. Rembo aprīlī svinēs divu gadu dzimšanas dienu. Savu māju vairs nevaram bez viņa klātbūtnes iedomāties.

Sanita Pudule, lauksaimniecības konsultante no Riebiņu novada Stabulnieku pagasta:

— Par mīluli pašlaik kļuvis pāris mēnešu vecais kaukāzietis Bendžamins. Tagad mājās ir divi suņi. Esam liela ģimene, bet par saviem istajiem saimniekiem mazais uzskata tos cilvēkus, kas viņu baro, — mani un mammu. Vecais suns iesākumā bija greizsirdīgs, bet tagad pierada, abi sadraudzējās un kopā spēlējās. Saimniecība ir liela, un vajadzīgi divi suņi. Mums ir arī kaķis. Viņam ir savi pienākumi — jāķer peles.

Vitālijs Vaivods no Līvānu novada Rožupes pagasta:

— Mājās ir suns un trīs kaķi. Kad ir auksti, suni atlaižam no ķēdes, lai var paskraidīt un sasildīties. Sunim ir vārds Čālis, viņš sargā māju un tiek uzskatīts par ģimenes locekli. Čālim ir jau vienpadsmit gadu. Nesen bija saslīmīš. Vedām uz Līvāniem pie veterinārārsta. Tagad dodam vitamīnus. Visu ģimeni suns mīl un sargā, bet ir greizsirdīgs uz jaunāko meitu, kurai divi ar pusī gadu. Čālim ir savs draugs, kaimiņu Peksis, kas reizēm nāk pie viņa ciemos.

L.Rancāne
Foto: M.Rukosujevs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

Visa Latvija

SIA ENIRO LATVIJA,
veiksmīgi attīstoties strauji augošā
uzziņu mediju biznesā,

AICINA SAVĀ KOMANDĀ KLIENTU KONSULTANTUS

PIEVĒNOJOTIES MŪSU KOMANDAI, TU IEGŪSI:
darba pieredzi vienā no starptautiska uzziņu medija koncerna meitas uzņēmumiem, kurš Latvijā veiksmīgi darbojas kopš 1992.gada, profesionālu apmācību pirms darba uzsākšanas Rīgā ENIRO birojā, iespēju pierādīt sevi, strādājot kā klientu konsultants savā rajonā, lielus darba kolēģus, labas sociālās garantijas un motivējošu apmaksas sistēmu atbilstoši ieguldījumam, kopīgus uzņēmuma pasākumus.

MĒS VĒLAMIES TEV UZTICĒT:

- konsultēt klientus par informācijas izvietošanas iespējām ENIRO produktos,
- sabalansēt kompānijas un klientu intereses, slēdzot līgumus,
- aktīvi meklēt un veidot ilgtermiņa sadarbības iespējas ar klientiem.

VEIKSMĪGI PRETENDĒT TEV PALĪDZĒS:

- prasme pārliecināt un argumentēt,
- augsta mērķtiecība rezultāta sasniegšanā,
- azartiska vēlēšanās pilnveidoties un attīstīties,
- prasme prezentēt savu un kompānijas viedokli,
- aizrautīgums apvienojumā ar spēju veikt rutīnas darbu,
- precizitāte, lojalitāte un augsta atbildības sajūta,
- labas latviešu un krievu valodas zināšanas.

CV un motivācijas vēstuli lūdzam sūtīt līdz 04.03.2005.
pa e-pastu darbs@eniro.lv, pa faksu 7020823
vai personīgi SIA ENIRO LATVIJA, Rīgā, Maskavas ielā 240, 3. stāvā.

PĒRK
cirsmas, mežus,
izstrādātus mežus.
Tāl. 6162288.

Piedāvā labi apmaksātu
APSARGA DARBU Preiļu rajonā.
Vēlams savs auto.
Tāl. 9138384.

Dziedniece Rīta Līna atbrīvos
no depresijas, lāsta, alkohola
atkarības (var pēc foto),
vientulības vainaga, dziedina dažādas
slimības, kodē veiksmei, risina
ģimenes problēmas.
Pieņems Preiļos 25. februārī.
Tāl. 9619282.

SIA «RANKO» iepērk
mājlopus dzīvsvārā.
Samaksa tūlītēja.
Tāl. 42807, 9161121.

«NIKO - LOTO»
izsniedz pensionāriem
naudas aizdevumu bez ķīlas.
✓ Līvānos, Stacijas ielā 1.
Tāl. 6780843, 5342332.
✓ Preiļos, Raiņa bulv. 15.
Tāl. 5307068, 6198846.

LATVIJAS IPAŠUMI

Pērk
NĀKOTNES
MEŽU

Tāl. 7324626; Fakss: 7322529
Tāl. 8312777, Oļegs

VĒRTĒŠANA UN APSAIMNIEKOŠANA

Latgales Finanšu un investīciju kompānijas
Preiļu filiāle piedāvā:
✓ pensionāriem: aizdevumus, līzingu bez pirmās iemaksas.
Preiļi, Raiņa bulvāris 13, 300. kab. poliklīnikā.
Līvānos (tikai otrdienās, iepriekš jāpiezvana)
kultūras nama ēkā. Tāl. 5324164, 8345847.

Sabiedrisko organizāciju pārreģistrācija biedrību
un nodibinājumu reģistrā.

Izdari to savlaicīgi un esi uzticams darījumu partneris.

Brīvības 14, Preiļi. T. 5307056, 6162288.

IENĀC un PĀRLIEGINIES!

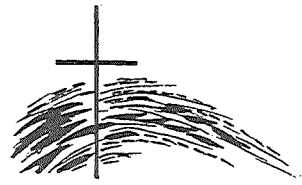
■ INTERNETS.

LATVIJAS UN ĀRZEMJU DATU PLŪSMA
VIENĀ CENĀ — Ls 0,50 STUNDĀ.

■ VISI DATORPAKALPOJUMI.

KUR? Brīvības ielā 14, Preiļos
(laikraksta «Novadnieks» redakcijā).

26. februārī plkst. 10.00
Preiļu Mūzikas un mākslas skolā
DIEVKALPOJUMS ar Dievgaldu.
Vadīs Līvānu evaņģēliski
luterāniskās baznīcas
mācītājs Ē. Bērziņš.

Projām, projām pār Aizsaules
sliedzīti

Aiztek smiltis smieklis un prieks,
Saki, jaunība, pūpūrus tavus,
Kāpēc nelaikā pārklājis sniegs?

Lai mūsu klusa, bet patiesa
līdzjūtība palīdz pārvarēt sāpju
smagumu Vitauta Stonkusa
ģimenei, MEITU Lindu
pavadot mūžībā.

Z/s «Čiekuriņi» kolektīvs

Tava dzīvība bija
Kā ķirsis ziedos balts,
Un dvēselīti,
Uz debesīm kas plīvo,
Vairs neatsaukt
un nepanākt...

Lai mūsu līdzjūtība ir atbalsts
sāpju brīdī Sintijai un Valteram,
MĀSIŅU guldot zemes klēpī.
Klasesbiedri, vecāki un
audzinātājas

Bet mums par tevi
Sirdi jāiesien
Vien atmiņas,
Par to, kas kopā bija.
Tas mīlums un siltums, ko ienesa
klasē Linda, nezudīs. Bet tiksimies
mēs atmiņu ceļos agrajos pirmā
septembra un ieviedu rītos.
Esam kopā ar Lindas mīļajiem
8. klase, audzinātāja un vecāki

Līdz pavasarim —
tikai solis vien.
Bet šodien dedzam tev
atmiņu gaišāko sveci.
Dedzam, lai izgaismo ceļu,
Kamēr pārtapsi zvaigznē...
Lindiņ, tu vienmēr būsi tepat.
Baltajos vītolos, ceriņu ziedos...
Dalām sāpju smagumu ar māmiņu,
tēti, māsiņu Sintiju, brāļiem
Valteru un Artūru.

Rožupes pamatskolas
kolektīvs

Dusi.
Saule balta grimst.
Salā dreboši pirksti
Svecīti tur.

Dusi.
Mīlestība pasargās tevi
Mūžībā baltā.

Sērojam kopā ar Stonkusu ģimeni,
no Lindas uz mūsu atvadoties.

Rožupes pamatskolas
vecāku komiteja

Lai tev dzimtās zemes vēji
Klusu miera dziesmu dzied.

Izsakām līdzjūtību
Alfona SONDORA ģimenei,
pavadot viņu mūžībā.
Krustdēls Pēteris, Veronika,
Čacu ģimene

Nokrīt lapa, izdeg svece,
Apklust tēva valodiņa.

Izsakām līdzjūtību Jānim
Eidukam, TĒVU smiltājā izvadot.
Jersikas pagasta padome